

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

א/ 4609/49/3

משרד ההגנה

יו"ר מדינה

ארה"ב

23/3/89 - 25/3/89

תיק מס'

3

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פיזי: א-4609/3

מזהה פריט R00036

תאריך הדפסה: 31/08/2020

כתובת: 2-111-2-4-8

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

* 18941

* תאריך: 25.03.8

* *

* דף: 1 מתוך 1

* ** נכנס

* סודי ביותר

* עותק 2 מתוך 4

* **

* **

* **

* *

* חוזם: 3,18941

* אל: המשרד

* מ-: ווש, נר: 677, תא: 240389, זח: 1800, דח: ב, סג: סב

* תח: א גס: שהח

* נד: א

לשכת ראש הממשלה
28-3-1989
נתקבל

* סודי ביותר/בהול לבוקר

* אל: סלי מרידור / יועץ מדיני לשה"ח - לעיניו בלבד

* מאת: הציר המדיני

* מרוס.

* מחר (25.3) אמור איגלברגר להתקשר לשה"ח ולאמר לו שבראון

* יביא לו מכתב מבייקר לראה"מ. במכתב תחזור ארה"ב

* על מחויבותה לישראל ועל כך שיש הבנה לדאגותינו.

* אם יש חילוקי דעות בודאי שאפשר לגשר על פניהם ביחד.

* הם רוצים שביקור ראה"מ יהיה פרודוקטיבי ולכן הם

* מציעים שראה"מ ישגר, לפני תחילת ביקורו, מישהו שעימו

* הם יוכלו להכין את הצד התכני של הביקור.

* ערן.

* אק

* תפ: שהח

5486

משרד החוץ - תל אביב

נושדד החוץ-נוחלקת הקשר

4. לדברי מילר אין בכוונת הממשל בשיחות עם רה"מ' להכנס 'לפירוט טכני' של הצעדים שיש לנקוט בשטח כדי להביא לרגיעה.

5. מקווים שרה"מ' יביא עמו רעיונות חדשים שיבטאו הכרה בנסיבות החדשות שנוצרו בשטח. בממשל הוסיף מצפים שבדברי רה"מ' תהיה התייחסות למסגרת הפוליטית (קרי כוון התהליך) שבתוכה ינקטו הצעדים לבניית האמון בשטח.

6. מילר ציין לסיום כי הזמן דוחק וכי ה-GRACE PERIOD שיש לממשל לגיבוש מדיניות (אותו יש לנצל) אינו רב.

שטיין

חו

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור

5

שגרירות ישראל ברושנינגטון
מופס חברק

אל: מצב"א

זעו מזכיר הממשלה

וזאת: עתונות

1.97. מחור. 1.
לחיפוחמידי
סווגו אלו

מארק, זמן: 18:25 מרץ 28
מספר המורקו

המשכבו
774

איראן - קונטראס

וחקשר ריו גוטמן, הכתב הדיפלומטי של ה "ניו זדני" וספר כי
נתגלגל ליריו עותק של הכרונולוגיה החיסורית שהגישה ישראל
בזמנה וני, בשיחה שהיתה לו עם מייקל לאדין אמר לה, כי
הכרונולוגיה הרבה או דיוקים.

אמיתי לגוטמן כי אין לי כל כוונה להיכנס לדיון בפרטים, אך
כתובו שהכרונולוגיה שהוגשה ע"י ממשלת ישראל מדויקת.

[Handwritten signature]

101

12

1480128
1
1

2

3

4

5

6

01

1480128

1

03:44

1989-03-29

דתיקות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זר:
סוג: שמר		כתוב:
תאריך וזמן הגירה: 20 טרץ 89		אל: טעמא
פס' פרוק: המסרד:		דע: מזכיר הממשלה שפריה כאן
730		פאת: קונבל, וושינגטון

טיחור יהודי

1. אתמול נפגשתי לשיחה עם הרב רונלד פרייס, שהיה בארץ לפני מספר חודשים וחביא עמו הצעה לפתרון בעיות טיחור יהודי. שוחח אז עם מזכיר הממשלה ועם גורמים רבניים ופוליטיים שונים, דמיית ולא דתיים, כולל הרבנים הראשיים.

2. סיפר לי שטעמיו, יחד עם חבריו לתנועה הקונסרבטיבית ליהדות מסורתית, לחתור למציאת נוסחה שתוויה מקובלת על כל הזרמים או לפחות על חלקים משמעותיים בתוך כל הזרמים. הוא אינו אופטימי במיוחד לגבי סיכויי העלאתו במאטץ זה, אך מרגיש שהם הידבשים למצות האפשרות הזאת עד תום לפני שעבריים לשלב ב' בתוכנית פעולתם שסיכווייו להצלחה גדולים יותר (מוכן למסור פרטים למזכיר הממשלה אם יתבקש).

3. טכל מקום, הצעתו הבטייטיק בנויה על תקוד חוק השבות שיכלול הגדרה מסוימת ומפורטת ככל האפשר של המושג "כהלכה", חיוב כל העוסקים בגודר רבניטין לקבל על עצמט את עקרונ ההלכה על פי הגדרה זו, וחתמיזבותם, מאידך, של רבני ישראל שאכן זכירו בכל גיור ובכל גט שיבוצעו כדרך זו.

4. כפי שניתן להבין, מעוניין הרב פרייס למנוע כעילות מיותרת כטאמציט הנעשים גווחים חשוב זה וכמו כן להימנע מפעילות, מעדו ומצד אנשיו, חנוגדת גממות אחרות שממשלת ישראל אולי מעוניינת לקדם אותה. הוא מבקש, איפא, להודיעו, באמצעותי, אם קיימת כפילות כזו או אם יש ניגוד כזה, דנטקרה כזה יהיה מוכן להניח לפעילותו, או להגבילאו לשנותו לפי חנדרש.

5. לסיכום - אם לא אשמע טכס בנדרון, אניח כי איך התנגדות להמשך פעילותו בכרוון שתואר לעיל ואעודד אותו להמשיך.

ד"ר ארנון ארנון

1. התאחדות

2. התאחדות

3. התאחדות

תפוצה: 1.1.12

יחידות: מייד	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: שמור		כתוב: 4
תאריך וזמן הגורל: 24 במרץ 1989 13:00		אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפס'ל: 513 663		דע: מקשיח, משהבייט, דברח/אוצר,
		פאת: ק. לקונגרס

קונגרס ותקציב - וסיוע חוץ

(א) התקציב

כלפי חוץ, וועדות התקציב בשני הבתים טרח התקדמו כהוא זה לקראת קבלת חוק התקציב (הקובע את המסגרת הכספית לתקציב הלאומי ואת הייתקרותי לסעיפים הראשיים בתקציב) - וזאת על אף חקובדת שלפי החוק, הקונגרס חייב לאמץ חוק התקציב עד ה-15 אפריל (וכעת המחוקקים בפגרת פסחא עד ה-2 באפריל). ברם, מאחרי הקלעים מתקיימים כל הזמן מגעים בין הממשל לבין מנהיגות הקונגרס (בייחוד מנהל ה-OMB, ריצרד ברמן מצד אחד, וראשי וועדות התקציב, הקונגרסמו ליאון פנטה והסנטור גיים סטר מצד שני). חילוקי הדיעות וחילוקי גישה עדיין תהומיים (חממשל אינו מוכן לשמוע על מסים חדשים ויומד על קיצוצים כדרך להקטין את חגרעון הפדרלי, בעוד שנציגי הקונגרס (הדמוקרטי) רוצים במסים חדשים לצמצם את חגרעון אך אינם מעזים לייזוח אותם בלי גבוי חממשל).

(ב) הסיוע

- 1) ביחיה האחרונים התקיימו גם דיונים בפורומים שונים בקונגרס בהם דנו ב"סונקציה 150" (ענייניה בינלאומיים, לרבות סיוע חוץ). רצ"ב מיזכר מסווג המסכת דיונים אלה, שקויימו בדלתיים סגורות.
- 2) עולה שעד כה איש בוועדות התקציב לא התביא נגד המשך הסיוע לישראל ברמתו הנוכחית, וכן שבבית הנבחרים מתגבשת קואליציית להגן על הסיוע שלנו ועל הפונקציה בכלל.
- 3) חשומת לבכם לחצעתו של הסנטור פול סימון להעביר את הסיוע הצבאי מפונקציה 150 אל פונקציה 050 (תקציב הפנטגון), חצעה שהעלה בשיחה עם השגריר ארד בקייץ שעבר (ראו-נא מברקנו 332 מח-14.7.88).

יוליא ארמין
למדן.

תפוצה: 85 דיונים
שפה ס'טהח ר'הא א'ל'ט א'מ'ל'ט ג'נ'ט'ט ג'מ'ל'ט
א'נ'ק'ב'ב ר'ב'ה'ת א'ו'צ'ר א'ז'ב'ה א'ז'ר'ה'ת

5/3/663

Please treat this memo as CONFIDENTIAL--it contains information from two closed meetings.

House Budget Committee Task Force--March 17
The Task Force met in closed session. Task Force Chairman Marvin Leath (D-TX) began the meeting by describing the cuts that the Function 150 had taken in recent years--especially since 1985. He said that the Function was already "tight" and could not afford to be reduced further.

He explained that in Budget Authority the Function had gone from \$27.8 billion in FY 80 to \$31.2 billion in FY 85 to \$17.7 billion in FY 89 to \$19.3 billion in the Bush request.

As a percentage of GNP, foreign assistance was approximately .3%, which was significantly below most developed nations, especially Japan.

He also expressed support for the Israel and Egypt accounts.

Rep. Howard Berman (D-CA) supported the function in strong terms.

Rep. Helen Bentley (R-MD), who had previously voiced some concerns about the function, only spoke about her concern that Egyptian use of aid dollars buys products that are not shipped to Egypt in American ships.

Rep. Jim Oberstar (D-MN) spoke on behalf of the function and foreign aid in particular, but stated that he would prefer to see higher percentages go to development assistance and less to military aid.

Rep. Denny Smith (R-OR) also supported the function as a "wise investment", but supported the trend toward more military assistance. (Note in a subsequent meeting, Smith told me that he considers his support for this function to be one of his top priorities on the Budget Committee).

Rep. John Bryant (D-Tx) did not speak at this session, but appeared to be supportive.

Rep. Nancy Kaptur (D-OH) arrived just as this session was ending. I spoke with her before she entered the room and she offered to be "helpful".

513 | 663

Conclusion: The session was a "love feast" for the 150 Function--
-HOWEVER--It is impossible to determine how much any of this
really matters. When Bill Grey was Chairman, the Taskforces were
largely irrelevant. Chairman Leon Panetta has indicated that he
would like to use the reports of the Taskforces more than Gray
did and would "listen" to their recommendations. He has asked
each Taskforce to report back to him with conclusions and Rep
Berman feels that the 150 Taskforce will have "some impact".

Berman and Reps. Bill Scheutte (R-MICH) and Amo Houghton (R-NY)
have agreed to be the "Whips" for the Function and also for the
Israel-Egypt component. They will be the cosponsors of the report
language that the functional totals assumes full funding for the
Camp David Countries.

Senate Budget Committee--
Full Committee Mark-Up March 17

The mark-up provided an opportunity for members to pontificate.
This is traditionally the first session on mark-up. Each
Democratic member explained why the Bush budget did not met the
targets and was unrealistic (ie. there is a need for revenues to
reduce the deficit) and why their "pet" programs should be funded
more--ie. Wirth and Dodd stressed education, Exon stressed
agriculture, Simon stressed education and health care.
Republican members expressed support for the concepts in the Bush
budget and the ability to meet targets without revenues.

The only mention of Function 150 was by Senator Paul Simon. Simon
said that he would like to see subfunction 152--security
assistance (which includes but FMS and ESF) transferred to
Function 050. He said that this will allow foreign aid to be
development aid only and puts security assistance "where it
belongs". He later said that he would like to see Function 050
frozen, or even cut, to pay for the increases he would like to
see in Education and Health care.

Conclusion--The Budget Committee used today's session to allow
members to posture. The "real action"--if there is any at this
stage--is taking place at the Budget "summit".

Budget Summit Session--March 17---CONFIDENTIAL--

The Budget Summit met today (8-10 AM) to discuss Function 150.
Those present included Sens. Sasser and Domenici, Reps. Panetta
and Frenzel, OMB Chief Richard Darman and Bob Kimmitt of State.

*

513/663

4/4

The underlying assumption of all of the summit talks so far is that the 150 Function must be "fenced", or it would be (in Sasser's words "vaporized").

The summit has been set up to arrive at five numbers---spending levels for Defense; Foreign Affairs; Non-Defense Discretionary; and Entitlements. Finally they will come up with a figure for Revenues---thus Rep. Rostenkowski and Sen. Dentsen have attended previous sessions.

The problem so far remains the complete disagreement on Economic Assumptions---ie. what is the current deficit that we must reduce to reach the Gramm-Rudman-Hollings target? What will the growth rate of the economy be, etc.

Today's session was described as a "disaster" for Function 150. The Members of Congress all seem disposed toward protecting the Function, but State Department could not make an effective case for them to do so.

Apparently Kimmitt was unprepared for the session and not well briefed. He could not list State's priorities or what would be cut if the Function were to be reduced. He "gave an American Foreign Policy Association" speech on the need for the function, but did not do well in the give and take with the Members.

Kimmitt's poor performance comes on the heels of Sec. of State Jim Baker's refusal to testify to the Budget Committees and his answer to Sen Leahy at the For. Ops. hearing earlier this week that he would not personally get involved in the budget issues "unless the President asked him to do so" because he was too busy.

Comments---At this point, State is not working the Budget process as well as in past years. Members have commented that they are surprised that Baker has not set a date to testify--at least to the Senate Budget Committee.

If the process works as it is mandated, which might not happen, it is my assumption that Function 150 now appears to be headed for a freeze, with possible increases for inflation.

The problem is that both the Administration and the Congress are playing "chicken" on the question of revenues. The Senate Budget Committee appears ready to mark-up a budget upon their return from recess that will be close to sequester levels---which would be a cut of approximately 9.8% in Function 150.

Democrats are stating that domestic programs would be cut more than 10% under the Bush proposal, so a sequester level would be better for their interests than the Bush budget and the threat of massive defense cuts might cause the Administration to bargain.

[Handwritten mark]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

18960

תאריך : 25.03.87

נכנס **

סודי

**
**
**

חוזם: 3,18960

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 682, תא: 240389, ח: 1930, דח: מ, סג: 10

תח: א גס: צפא

נד: א

סודי/מידי

אל: מצפ'א, משה'ח, מקש'ח, משהב'ט (הועבר בנר 521)

דע: ציר כלכלי, נציב סיב'ט, כאן

מאת: ק.ק. לקונגרס

ביקור הסנטורים אינווה, הולינגס וגארן.

למברקנו נר 486 (נר 380 לבטחון)

א. המשתתפים-

1. אינווה - שמו הולך לפניו ומן המיותר לעמוד על מעלותיו. זשיבותו מבחינתנו לא פחתה בעקבות מינויו כיו'ר וועדת המשנה לתקציב הפנטגון, מה גם הוא נשאר חבר פעיל בוועדת המשנה לפעולות זרות (המטפלת בתיקצוב הסיוע).

2. ארנסט (פריצ) הולינגס

הסנטור הבכיר מדרום קרולינה. דמוקרט שמרני דרומי נבחר לראשונה ב-1966. חבר בוועדות ההקצבות, התקציב, המסחר והמודיעין. פרוטקציוניסט. בעבר לא נחשב כידיד אך בשנים האחרונות התרכך קמעה. כיו'ר וועדת המשנה לכספי מחמ'ד, מטפל בשני נושאים הנוגעים לנו ישירות:-

(א) יוניפיל - ניסה לקצץ בהשתתפות ארה'ב בתקציב הכוח כתוצאה מדיווחי עוזריו שביקרו בארץ ב-1984 לערך

6400

מס' תיקי חוץ: כ"ר 200
234449

110

1010 **

**
**
**

01:10:06981.3
מס:מאגט
מס:110, מס:28, מס:98802, מס:0991, מס:1, מס:101
מס:6 מס:28
מס:6

מס:מאגט

מס:מאגט, מס:מאגט, מס:מאגט (מס:מאגט מס:מאגט)

מס:מאגט, מס:מאגט, מס:מאגט

מס:מאגט, מס:מאגט

מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט

מס:מאגט מס:מאגט (מס:מאגט מס:מאגט)

מס:מאגט

2. מס:מאגט - מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט.
מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט
מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט
מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט

3. מס:מאגט (מס:מאגט) מס:מאגט

מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט
מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט
מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט
מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט
מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט

(מס:מאגט) מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט
מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט מס:מאגט

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

ומסרו שאנו לא מייחסים חשיבות לכוח.

(ב) תחנת VOA בערבה - מחייב את הפרוייקט ועשה להבטחת התיקצוב עד כה, מן הראוי שנעודד המשך תמיכתו.

ביקר בישראל ב-1973 וב-1979. התעניין בפתרון הבעייה הפלסטינאית ומסוגל לשאול שאלות נוקבות בנדון.

3. ג'ייק גארן

רפובליקאי שמרני. הסנטור הבכיר מיוטה. מורמוני אדוק המקפיד על מצוות דתו (ייתכן שירצה לבקר במרכז המורמוני בי-מ). חבר בוועדות ההקצבות, הבנקאות וכללי הסנט. טייס לשעבר ומומחה לעניני בטחון ותקציב הפנטגון. אינו מקורב אלינו ולא נגע בענינינו, אף כי ביקר בישראל שלוש פעמים (לאחרונה ב-1984) ונשמע אוהד. בנפרד רקורד ההצבעות שלו.

ב. נושאים לביקור:-

1) המטרה הפורמלית של הביקור: עניני וועדת המשנה לתקציב הפנטגון, אך כפי שאיננו הסביר בשיחתו עם השר ארנס בשבוע שעבר, רוצים לשמוע גם על עניינים מדיניים וכלכליים.

2) בתחום הצבאי, וועדת המשנה של אינווה הינה האינסטנציה האחרונה בתיקצוב תקציב הפנטגון, ובכלל זה גם בטיפול ובמימון הנושאים הנוגעים לנו. מובן מאליו איפוא שיש לחזור בשיחה עם שר הבטחון על כל הנושאים שהועלו אצל לס אספין לפני כחודש. תרשו לי להצביע בייחוד על שלוש סוגיות:-

א) גיאות: בנפרד.

ב) FAIR PRICING :

אינווה מכיר את הנושא כי הרי עזר באימוץ החקיקה בוועדת המשנה לפעולות זרות בשנה שעברה. עכשיו הוא צריך 'לאכול' אותו, כיוון שהחקיקה תיכנס לתוקף בשת'א 1990 ותיצור 'חור' של 120 מליון דולר (90 מליון לישראל ו-30 מליון למצרים) בתקציב הפנטגון. יתר על כן:

הענין שיש בו בזה, שיש בו חשיבות רבה.

(א) הנהגה אחרת - שיש לה להענין
הענין שיש בו בזה, שיש בו חשיבות רבה.

הענין שיש בו בזה, שיש בו חשיבות רבה.

2. אחרת

הענין שיש בו בזה, שיש בו חשיבות רבה.

3. אחרת

הענין שיש בו בזה, שיש בו חשיבות רבה.

הענין שיש בו בזה, שיש בו חשיבות רבה.

4. אחרת

5. אחרת

הענין שיש בו בזה, שיש בו חשיבות רבה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כידוע, אנו עושים עתה למיסוד ולהרחבת ה- FAIR PRICING דבר שייגרום לחסר גדול עוד יותר בתקציב הפנטגון שנה אחר שנה. יש לנסות ולהכין את אינווה (ועמיתיו) לקראת אפשרות זו, ולהשיג תמיכתם.

ג) תיקון ברי: השר בוודאי ירצה להעלות נושא מצוקת התעשיות הצבאיות בארץ ובהקשר זה, מן הראוי להתייחס לתיקון הממאיר הנ"ל, שהוא חלק אינטגרלי של חוק תקציב הפנטגון (הקצבות). אינווה מכיר את הנושא, כי הוא זה שיזם את התיקון המשווה מעמדנו במסגרת ברי למעמדן של מדינות נאטו. הצרה היא שבמידה ניכרת תיקון ברי מכוון נגד מדינות נאטו ולכן ההישג של השנה שעברה היה סמלי בלבד.

מתבקש מאמץ מחודש לרכך, אם לא לבטל, תיקון פרוטקציוניסטי זה, וייתכן שביכולתו של אינווה, כיו"ר וועדת המשנה לעשות זאת. בשלב זה ממליצים איפוא לגייס את תמיכתו העקרונית לפעולה, כאשר העבודה הטכנית תיעשה ע"י עוזרו ריצ'ארד קולינס, בהתייעצות עמנו. לידיעתכם, אנו שוקלים (שוב) 'תיקון גג' (OMNIBUS AMENDMENT) שיוציא את ישראל מתחולת התיקונים הפרוטקציוניסטים בחוק, ובמידה שגישה זו לא תתקבל, קיימות אפשרויות נוספות שנוכל, אנחנו כאן, להציע לקולינס.

ד) לידיעתכם, ספק אם וועדת המשנה של אינווה תתחיל בהכנת חוק תקציב הפנטגון (שלב ה- MAKE-UP) לפני חודש יוני. על היריבות בין האחראים לחוק כספי הפנטגון (הרשאות) ולחוק תקציב הפנטגון (הקצבות) לאונא מברק נפרד (חוק כספי הפנטגון - תמונת מצב).

למדן.

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, מינרבי, כלכליתב'

FAIR PRICING - A POLICY OF THE FEDERAL GOVERNMENT
TO PROTECT CONSUMERS FROM EXCESSIVE PRICES
AND TO PROMOTE THE INTERESTS OF THE PUBLIC
BY REGULATING THE PRICES OF CERTAIN
COMMODITIES AND SERVICES.

THE FEDERAL GOVERNMENT HAS THE AUTHORITY
TO ENFORCE THIS POLICY UNDER THE
FAIR PRICE ACT, 1947. THE ACT
GIVES THE GOVERNMENT THE POWER TO
FIX THE MAXIMUM PRICE OF ANY
COMMODITY OR SERVICE WHICH IS
DEEMED TO BE OF ESSENTIAL
NATURE AND TO CONTROL THE
DISTRIBUTION OF SUCH COMMODITIES
AND SERVICES.

THE GOVERNMENT HAS THE AUTHORITY
TO ENFORCE THIS POLICY UNDER THE
FAIR PRICE ACT, 1947. THE ACT
GIVES THE GOVERNMENT THE POWER TO
FIX THE MAXIMUM PRICE OF ANY
COMMODITY OR SERVICE WHICH IS
DEEMED TO BE OF ESSENTIAL
NATURE AND TO CONTROL THE
DISTRIBUTION OF SUCH COMMODITIES
AND SERVICES.

THE GOVERNMENT HAS THE AUTHORITY
TO ENFORCE THIS POLICY UNDER THE
FAIR PRICE ACT, 1947. THE ACT
GIVES THE GOVERNMENT THE POWER TO
FIX THE MAXIMUM PRICE OF ANY
COMMODITY OR SERVICE WHICH IS
DEEMED TO BE OF ESSENTIAL
NATURE AND TO CONTROL THE
DISTRIBUTION OF SUCH COMMODITIES
AND SERVICES.

1947.

1947.

1947. 1947. 1947. 1947. 1947. 1947. 1947. 1947. 1947. 1947.

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 2
סוג:		סמך: 3
תאריך וזמן תצורה:		אל:
כס' סמך:		דע:
הפסד:		
137 523 683		פאת:

6. השאלה המחקשת היא באם קונטולידציה זו תשפיע עלינו בצורות בלתי צפויות ובתחומים שאינם נראים מעל פני השטח, כבר ידוע לנו, לדוגמא, שביטול סעיף (C) 42 של ה- AECA יגרם לנו שבכל הקשור ל- OFF-SHORE + OFF-SET נהיה כסופים למשטר ה- BUY AMERICA ובתוצאה מכך הנחה שלנו OFF-SETS עלול לרדת מ- 45% עד כדי 36% (ראו נא מברק חשב/משיין 2010/28 מה- 16.3) ולכן אנו פועלים בגד ביטול סעיף זה מה- 21.3 סעיף ג' (ד' ח').

7. בכוננתנו לגשת ולברר נקודה מרכזית זו בשבוע הבא עם היועצים המשפטיים של וועדת החוץ בבית הנבחרים, ועוד גבריק לכם. עם זאת, ינכיר לכם תודה אם תוכלו לעבור על תחוק בשנית מנקודת ראות זו, נודה להערוכתכם.

נאם 5/13
למדו

תפוצה:

3/3

137 523 683

B. MILITARY ASSISTANCE

1. Consolidate military assistance into one funding source

Consideration of military assistance will be more focused if the Foreign Military Sales (FMS) financing and the grant Military Assistance Program (MAP) share the same funding source. At present, cash arms sales and FMS financing are contained in the Arms Export Control Act (AECA). The grant MAP program comes under the Foreign Assistance Act.

There is no compelling operational or political need for two separate military assistance accounts, particularly as both are now almost completely grant programs. One funding source would allow clearer analysis of the aid request and the conditions attached to military aid for each country. Putting FMS with MAP would separate sales that use assistance dollars from cash arms sales. Under the merged account, terms, conditionality, and eligibility for credit and grant countries would be clearly established. Standards would be set based on economic conditions and ability to repay. The single

account would better enable Congress to separate countries that need grants from those that only need credits.

2. Replace the Arms Export Control Act with a new Defense Trade and Export Control Act

A new Defense Trade and Export Control Act would complement the consolidation of assistance funding. Creation of a new act recognizes that cash arms sales which are consistent with foreign policy and national security objectives should be removed from the political linkages attached to military assistance and should be part of an overall export promotion and control effort. This approach would be more appropriate to expanding trade and defense cooperation activities with our NATO allies and other friendly nations. The new act would remove unnecessary restrictions and simplify the licensing procedures under the International Traffic in Arms Regulations, so as to reduce export delays.

This approach would not take the lid off arms sales. The act would retain all the appropriate arms export control aspects of the AECA, as well as requirements to give prior notification of arms sales to Congress. In addition to the current purpose of restraining arms races, the new act would focus on military objectives, including close cooperation with our allies in arms research, development and production. It would clarify U.S. policy for providing defense equipment to friendly countries consistent with national interests.

3. Clarify the goals of the Military Aid Program

The military assistance program should meet political and strategic objectives but it should also promote military goals, such as enhanced training and equipment utilization, pre-positioning of U.S. stocks for use in crises, and joint research and development of defense systems. Military assistance and sales are frequently oversold on political grounds. What is needed is judgments about how military assistance and sales programs fulfill military objectives.

Focusing program goals and Congressional oversight on narrower military objectives would help provide a basis for improved accountability on the uses of military assistance and sales programs cannot and should not be entirely eliminated, but Congressional oversight has often focused on unrealistic political linkages, particularly when the amount of assistance is small, or recipients are attempting to buy arms for cash. A return to traditional oversight of how money is being spent, and whether military objectives are being advanced would increase the effectiveness of the program. HKO 34

דמימות:	שגרירות ישראל/ווישינגטון טופס פרוק	קרי:
סווג: שמור		כתוב:
תאריך וזמן תכנון: 1400 24.3.89	נחייב - ברטוב - גמון הצדיו ט	אל:
פס' פרוק:	בני ירוק - שחר - משרד החוץ - מזא"ר	דע:
הפסרד: 67 509 109 647		פאת: שגוש - י. שרון

1. בהזמנתו אחרול של השגריר הטוביטי דובינין בפני אגרוח כתבים זרים, בה לא חידש דבר, הציגה דליה שחורי את מעל המשמר שתי שאלות לשגריר.

א. איך בריחיים רואה האפשרות לחידוש יחסים דיפלומטיים עם ישראל?

ב. לאור ההחננדוף האמריקניה לוועידה בינלאומית שתטפל בטכסוך ישראלי ערבי, האם בריחיים מוכנה לשקול רעיונות אלטרנטיביים?

לשאלה א. אמר דובינין שהוא אוטטימי לגבי חידוש היחסים וגם לגבי ההליך ושלוש במזרח התיכון. (לא חתנה חידוש יחסים בצעדים ספציפיים שישראל צריכה לנקות בהם).

לשאלה ב. שנה שהוא אוטטימי לגבי אובלוציה של הרעיון של הועידה הבינלאומית.

2. בעניין יהודי בריחיים נשאל למה יהודים יוצאים בכלל ואם בריחיים מתכוונת לבטל הדרישה לויזובים. בהגובה הוא התחמק. טען שהוא חיה מעדיף שאף אורח טוביטי היה מחליט להגר מוריה"ם, אך המציאות היא ו אנשים יוצאים. אמר שיש גם אלה החוזרים לבריחיים וגם אלה היוצאים פעם נוספת אחרי שובם והתבדח. זעל כך.

הוטיף שאין לחיודים בעיות כיום בבריחיים.

3. בחשובה לשאלה על ארצות הבלטיות בה החיחס השואל לפרוטוקול הטודי בהסכם מולטוב ריבנטרום, הכחיש השגריר את קיום המסוך.

ט"ו

תפוצה: 14 - טלח ס/סשה 2 כרה 3 מארהא אלמ אמלאל איור 1 ר/אמכל 1

דד: 1 מחיר: 1	טופס מזרק קשר ניו-יורק	דח"פיות:
		סיוג:
		תז"ח: 061600
		מס מזיק 29 אל e
		0 0123

אל: מע"ח מבקרים

דע: יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לממרה"מ
יועץ תקשורת לשהב"ט

מאת: עתונות, ניו יורק

261.01
262

רענו לוריא
למבוקיכם 985 מ-29.3 ו-50 מ-3.4

הודעתי לו מועד הראיונות עם ממרה"מ ועם שה"ח. --- מאשר
מבקש לנסות והראיון עם שה"ח להעביר למועד כלשהו אחה"צ אך יעמוד במועד
שקבעתם אם אין זה אפשרי.

כבע בעצמו ראיון עם השר אריאל שרון בחוותו - 21.4 בשעה 10:00

מבקש לערוך הראיונות הן לצרכי העתונות הכתובה שבסינדיקט שלו והן
לחכניות טלביזיה שונות עמן הוא קשור. לצורך כך יערוך את הראיונות
בוידאו ויביא עמו צוות טכני (ישראלי).

בינה

10 + רלוף

איטור: 11.6
שם השולח: 212
תאריך: 7/3/89

- ס ו ד י -

י"ד אדר ב' תשמ"ח
24 במרץ 1989
4924

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 39

לשבועיים המסתיימים ב- 24 במרץ 1989

א. פגישות שה"ח בגבעה

1. פגישה עם ועדת החוץ בסנט : בתחילת הפגישה, בה נכחו היו"ר סנטור פל ו- 15 סנטורים, הגיש בכיר המיעוט הרפובליקני סנטור הלמס מכתב לשר עליו חתמו 14 סנטורים רפובליקנים ובו הקביעה כי תמיכת ארה"ב בישראל מבוססת על האנטרסים המשותפים והאסטרטגיים בין שתי המדינות וכי בסופו של דבר על ישראל לקבל החלטותיה היא בהתבסס על צרכיה הבטחוניים וריבוניותה.

דברי הפתיחה, סקר שה"ח את ההתפתחויות המדיניות באזור המז"ת והדגיש הנקודות הבאות:

- יש לראות בדאגה רבה את התפשטות הנשק הכימי והשמוש הגובר בטק"ים.
- הקצב האיטי של תהליך השלום נובע מכך שלחלק משליטי האזור אין ענין בשלום עם ישראל.
- אלמנטים קיצוניים כסוריה ולוב מנסים בכל כוחם לחבל בהתקדמות התהליך.
- ישראל מעונינת בהצטרפות ירדן לתהליך השלום ואין להעלות על הדעת התקדמות משמעותית בתהליך ללא ירדן.
- ישראל מכירה בשאיפות הפלשתינאים אך אלה מצדם בחרו באלימות מתמשכת (אינתיפאדה) כדרך להביע מכאוביהם.

- 2 -

- אש"פ ממשיך להיות מעורב בטרור. חוליות שלו ממשיכות לחדור מדרום לבנון והאוכלוסיה בשטחים מוסתת להמשיך בפעילות אלימה. המטרבים לשת"פ עם אש"פ מחוסלים.
- הדיאלוג בין ארה"ב לאש"פ הנו COUNTER PRODUCTIVE. למרות זאת, מצויות ארה"ב וישראל בדיון לגבי הצעדים שיש לנקוט בשטח על-מנת לאפשר המשך התהליך.

לאחר דברי שה"ח, התפתח דו-שיח של שאלות ותשובות. סנטור ביידן הביע דאגתו הרבה מפני השחיקה שחלה בדימויה של ישראל בארה"ב; בהופעותיו בקמפוסים נתקבל בשריקות בוז כאשר התייחס לחשיבותה של ישראל. על ישראל לקחת את היוזמה מבחינת דעת-הקהל. סנטור לונג תהה שמא הקו של פעילות נינוחה ושקטה מצד ארה"ב יביא ליצירת רושם מוטעה שאין כל דחיפות בקידום התהליך. שה"ח ענה כי עלינו לחשוב כיצד לגרום לשינוי בשטח שיביא לשיפור ולא להחרפת המצב. ועידה בינלאומית לא תשפר את המצב. לשאלת סנטור סרבאנס באשר לצורך למצוא דרך להוריד את האלימות בשטחים השיב השר כי אנו תמיד בוחנים דרכים להוריד את רמת החיכוך עם האוכלוסיה אך לכל צעד אפשרי שכזה עלולות להיות גם תוצאות שליליות. ישראל תמשיך לבדוק הנושא. סנטור קרנסטון הדגיש את הנחיצות שעל ישראל לשכנע את העם האמיקני שישנה יוזמה מדינית ושאנו אכן מנסים למצוא פתרון לסכסוך. גם הוא הדגיש את השחיקה החמורה בתדמיתה הציבורית של ישראל.

נדונו גם נושאים כיחסי ישראל-דרום אפריקה, ישראל-מצרים ועוד. ככלל, התנהלה השיחה באווירה ידידותית וחמה.

2. פגישה עם סנטור לייג, יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות בוועדת ההקצבות (ועדת משנה מתקצבת את סך הסיוע האזרחי והצבאי לישראל בסך 3 ביליון דולר).

סנטור לייג התעניין באשר לרעיונות/תוכניות שאמור רה"מ להביא עמו בביקורו הבא בארה"ב. הדגיש חשיבות תמיכת הממשל ומנהיגות שתי המפלגות בקונגרס ביוזמות ישראל. נפתחו הזדמנויות חדשות לקידום התהליך המדיני באזור המזרח התיכון והוא כידיד ישראל היה ממליץ שלא להחמיצן. לייג גם הביע דאגה רבה מהמצב בשטחים ומהתסכול המתמשך שהוא גורם לכל הצדדים המעורבים. על ישראל לנצל את מחויבות ארה"ב לבטחונה וקיומה ולטול סיכונים מחושבים תוך התקדמות לעבר פתרון הסכסוך.

שה"ח ענה כי אכן אין ישראל רוצה להחמיץ הזדמנות לקידום התהליך המדיני. התמיכה האמריקנית בישראל חשובה מאוד בהיותה גורם מרתיע כלפי מדינות כסוריה שהן בעלות כוונה תוקפנית כלפי ישראל. שתי הממשלות ימשיכו לעבוד במשותף למצוא פתרון לסכסוך.

3. פגישה עם יו"ר בית הנבחרים ג'ים רייט : בשיחה זו עלתה שאלת בני-שיח פלשתינאים שיהיו נכונים ומוסמכים לנהל שיחות עם ישראל והאפשרות להחזיר את המלך חוסיין לתהליך השלום. רייט הביע ספקות באשר ליכולתה של ישראל למצוא בני-שיח מקומיים ביוש"ע לאור איומי אש"פ. באשר לירדן, הביע הספיקר נכונותו לסייע במאמצים להחזיר את המלך לשולחן הדיונים. השר מצדו אמר כי יש לנסות ולהשיג זאת ע"י חיזוק התמריצים החיוביים לירדן, גיבוי אפשרי מנשיא מצרים ורה"מ בריטניה, סיוע אמריקני ובינלאומי ועוד.

ב. ביזק

מזכיר המדינה בייקר הרבה להתבטא בענייננו אחרי פגישתו עם שה"ח ב- 13 במרץ. למחרת הפגישה העיד בפני הועדה של אובי בבית הנבחרים. הוא דיווח על שיחתו עם שברנדזה וספר כי הדגיש באזניו את הצורך בפעולה פוזיטיבית וקונסטרוקטיבית בשטח לפני שקופצים לעניין כמו ועידה בינ"ל. אמר שלדעתו היו הסובייטים יכולים לתרום לתהליך אילו חידשו יחסיהם עם ישראל ואילו תמכו בדיאלוג בין ישראל לפלשתינאים. בראש וראשונה היו יכולים לרסן מדינות רדיקליות כמו לוב. בתשובה לשאלה אמר שהממשל מתכוון להיות פעיל בנוגע למז"ת אך חשוב שהעיתוי לפעילות יהיה מתאים ואסור שניזום דברים שסיכוייהם מועטים. מאידך אסור להחמיץ הזדמנויות. כדאי עכשיו להתרכז בצעדים שישפרו את האווירה ויצרו אטמוספירה שתעזור להגיע למו"מ ישיר. ואם מו"מ ישיר בין ישראל לפלשתינאים שאינם אנשי אש"פ יביא לשלום אל לנו למנוע אותו, אך אם לעומת זאת, יהיה צורך לעשות משהו מעבר לזה, כי אז עלינו ללכת בדרך זו.

יום אחרי הופעתו בבית הנבחרים העיד בוועדה המקבילה (ועדתו של ליידי) בסנט. קסטן שאל את בייקר באילו נסיבות יחליט להפסיק את הדיאלוג עם אש"פ. בייקר השיב כי הדבר יקרה אם ישובו לשלול את זכותה של ישראל להתקיים ואם תהיה חזרה לדרך הטרור ע"י ערפאת או על-ידי גורמים באש"פ בהם ביכולתו לשלוט. "בשלב זה בדעתנו להמשיך בדיאלוג. יש דעות שונות על מהו טרוריזם. למשל, האם פעולה נגד חיילים נחשבת לטרוריזם? אומר לך בגלוי, כאשר איבדנו 250 מארינס בלבנון חשבתי שזהו טרוריזם. קשה להגדיר זאת אבל טרוריזם הוא טרוריזם ונדע להבחין בו כשנראה אותו. אנו סבורים שיש להתרכז בצעדים בשטח ואלה צריכים להיות הדדיים." קסטן שאל אם אין בדעת הממשל לתבוע מאש"פ לחדול מן האלימות בשטחים ולתמוך בבחירות חופשיות בשטחים. בייקר השיב כי דרישות כאלו הן בבחינת הוספת תנאים לתנאים המקוריים.

סנטור ספקט אמר לבייקר: "אתה אומר שאתה רוצה לתת הזדמנות לפלשתינאים להגיע לנציגות שאינה אש"פ אך אם זה לא יצליח תצטרך לפנות בכ"ז לאש"פ, האין בכך הזמנה לאש"פ להפעיל טרור על פלשתינאים אחרים כדי למנוע מהם את הייצוג". בייקר השיב כי לא זו היתה כוונתו וכי יש לעשות מאמץ למצוא פלשתינאים אחרים אך אין לשלול באופן קטגורי ומוחלט את המחשבה ללכת מעבר לכך. ספקט לא הרפה ושאל מדוע יסכימו פלשתינאים לסכן עצמם אחרי האויים על פרג'. לא היתה לבייקר תשובה על כך.

- 4 -

ב- 21 במרץ העיד בייקר שוב, הפעם בפני ועדת המשנה לפעולות בינ"ל שליד ועדת החוץ. בתשובה ללארי סמית חזר ואמר כי ארה"ב אינה תומכת בכינון מדינה פלשתינאית אך חזר שוב כי אין לשלול לחלוטין מחשבה על "הצעד הנוסף" (דהיינו - דיאלוג ישראל-אש"פ). בתשובה אחרת לסמית אמר כי "למרות הברית והידידות יש חילוקי דעות מסוימים בין ארה"ב לישראל, לדוגמא, ארה"ב מאמינה בנוסחה של שטחים תמורת שלום".

השימועים באותו בוקר עמדו בסמן הרושם שהותירו הפרסומים מן הארץ על הערכות והמלצות אמ"ן. כמה מחברי הקונגרס טענו שפרסומים אלה סייעו למזכיר להתבצר בעמדתו המחיבת את המשך הקשר עם אש"פ.

ג. מזכיר ההגנה החדש, דיק צ'ייני

מעבר לתולדות חייו מעניין לשים לב לרקורד של מזכיר ההגנה החדש מבחינת ישראל. צ'ייני הצביע 10 פעמים בעד סיוע החוץ, זאת מתוך 17 הצבעות בהן השתתף. התבטא שקיצוץ בסיוע לישראל לא יהיה לטובת האנטרסים האמריקניים. ב- 1981 הצביע בעד עסקת ה-AWACS לסעודיה וב- 1986 תמך במכירת טילי "מאבריק" לסעודיה. לא הצטרף לאף מכתב התנגדות למכירת נשק למדינות ערב.

זעם על ישראל קשות לאחר פרשת פולארד וכחבר ועדת המודיעין הודיע פומבית שאין הוא מאמין לגרסת ישראל. עם זאת, כחבר ועדת הקונגרס שחקרה את "פרשת איראן-קונטרס", הביע הבנה מאחורי הקלעים להיבטים הישראליים בפרשה.

צ'ייני בקר בישראל (ובמצרים) ב- 1983. אז, התרשם ממימדי הבניה בשטחי יוש"ע והביע חשש מהווצרות מציאות חדשה שאין חזרה ממנה. בנושא אחר, תמך בשת"פ האסטרטגי בין ישראל לארה"ב כגורם מרתיע חשוב כלפי ברה"מ וסוריה. התנגד להעברת שגרירות ארה"ב לירושלים והגדיר את תומכי החוק כאופורטוניסטים.

בסיכומו של דבר, נתן לראות את צ'ייני כאישיות פוליטית בעלת דעות חיוביות באופן עקרוני כלפי ישראל יותר ממה שמגלה רקורד הצבעותיו.

ד. סקר ארצי בקרב יהודי ארה"ב

מחקר שנערך ע"י פרופ' סטיבן כהן, בחסות ה-AJC, בין אמצע ינואר לאמצע פברואר '89, בדק יחסם של יהודי ארה"ב לישראל והשווה את מימצאי השנה עם אלו מהשנים הקודמות.

להלן קטגורית השאלות שנבדקו, דוגמא למספר שאלות והשוואת התשובות להן עם מימצאי השנים הקודמות:

קטגוריית השאלות

זיקתם לישראל, מחוייבותם לציונות, גישתם לתגובות ישראל לאינתיפאדה ולכיבוש, דעתם על מדיניות-החוץ הישראלית, העדפתם מפלגה ונקודת-השקפה ישראלית, הכרתם את החברה הישראלית, תדמיות שיש אצלם לערבים, לפלסטינים, לאש"פ, וליחס ישראל לערבים, דעתם על אנטישמיות אמריקאית, על התמיכה בישראל והביקורת כלפיה ודעתם בנושא "מיהו יהודי".

שאלות מרכזיות הניבו את דפוסי התשובה הבאים (בנוסף, השוואה עם ממצאים שנים קודמות):

1. "לעיתים אני חש שלא בנוח בהזדהותי כתומך בישראל" - 9% מסכימים, 84% לא מסכימים (שיפור קל בהשוואה לממצאי השנה הקודמת, זהה לממצאי '86).
2. "האם רואה אתה עצמך כציוני?" - כן - 25%, ולא - 61% (שיפור קל בהשוואה לשנה הקודמת, הרעה קלה בהשוואה לממצאי '86).
3. "המשך הכיבוש הישראלי בגדה המערבית יביא לשחיקת אופייה הדמוקרטי וההומניטרי של ישראל" - 26% מסכימים, 38% אינם מסכימים (בהשוואה לשנה הקודמת ירד אחוז המסכימים במעט, אך בהשוואה ל-'86 הכפיל עצמו ויותר).
4. "על ישראל להסכים להתדיין עם אש"פ במידה ויכיר בה ויגנה הטרור" - 58% מסכימים, 18% לא מסכימים (ירידה באחוז המסכימים בהשוואה ל-'88, כמעט ואין שינוי בהשוואה ל-'86).
5. "לפלסטינים זכות למולדת בגדה המערבית ובעזה, כל עוד אין היא מאיימת על ישראל" - 47% מסכימים, 23% אינם מסכימים (אין כמעט שום שינוי בהשוואות לשנים קודמות).
6. "האם קבלת השינוי המוצע בחוק "מיהו יהודי" כמוה כדה- לגיטימציה של היהדות הקונסרבטיבית והרפורמית?" - 64% סבורים שכן, 16% סבורים שלא. תשובות לשאלות נוספות באותו עניין מלמדות שכ- 38% מהמשיבים ומקורביהם היו עסוקים במהלך השנה האחרונה בביקורת על ישראל בגין האינתיפאדה, בעוד שכ- 56% מהם ביקרו את המדינה על הצעת החוק "מיהו יהודי".

ב ב ר כ ה,
מיכאל שילה

מצורפת כנספח לדף צפ"א : עדות תום דיין, מנכ"ל איפא"ק בפני תת-ועדת החוץ לענייני ארופה והמז"ת.

Dine Testifies on Foreign Aid

The following is excerpted from the testimony of Thomas A. Dine, executive director of the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), before the House Foreign Affairs Subcommittee on Europe and the Middle East on March 13, 1989.

The FY [fiscal year] 1990 foreign assistance authorization request of the Administration reflects vital needs for U.S. foreign policy. It addresses current circumstances in key global spots; it is fiscally responsible; it tries to redress some of the cuts in the 150 budget function over recent years. Foreign assistance is only a tiny fraction of the overall federal budget. Cuts in foreign aid will not meaningfully contribute to the attainment of the Gramm-Rudman-Hollings deficit target. Cuts in foreign assistance will, however, cripple America's foreign policy goals.

Economic and military aid serves our national interest—both at home and abroad. We urge you to support full funding of the Administration's foreign assistance request. We urge you to preserve the Congressional prerogative to earmark. We urge you to vote for \$3.0 billion in economic and military aid to Israel.

Indeed, the absolute amount of our aid to Israel is substantial. But it is comparatively one of the most cost-effective investments that the United States makes in support of its common interests. U.S. expenditures in support of our European allies in NATO, for example, are more than 40 times the size of our aid to Israel. And we get a good return on our money to Israel.

Partners for Peace

First and foremost, Mr. Chairman, the United States and Israel are partners for peace. In two weeks we will celebrate ten years of peace between Israel and Egypt, a peace midwifed by the United States. Indeed, the viability of that historic achievement was vividly demonstrated just two weeks ago by Israel's relinquishment to Egypt of Taba, a flyspeck of territory in the Sinai, in accordance with the decision arrived at by an arbitration panel, a mechanism provided for in the U.S.-brokered treaty. Israel proved once again that it lives up to its commitments.

We are pleased to observe that the close consultation between the United States and Israel in the search for peace that was the hallmark of the outgoing Reagan Administration continues to serve as the model for the new Bush Administration. Foreign Minister Moshe Arens will be meeting with U.S. officials beginning today to lay the groundwork for a visit by Prime Minister Shamir next month. The two governments agree on the need for easing tensions between Israelis and Palestinians and for direct negotiations between Israel, the Palestinian Arabs in the West Bank and Gaza, and the Arab states on the basis of U.N. Security Council Resolutions 242 and 338. Both governments are in fundamental accord on the absolute necessity for a long-term transitional period to precede

any final status solution. Moreover, Israeli Premier Shamir, Foreign Minister Arens and Finance Minister Shimon Peres, leader of the Labor Party, agree with the U.S. assessment that Jordan continues to have a key role to play in determining the future of the territories despite King Hussein's July 31, 1988, decision to disengage from the West Bank.

The ongoing violent demonstrations in the West Bank and Gaza lend added urgency to the search for peace. For 15 months, the uprising leadership has consistently advocated . . . throwing rocks, hurling molotov cocktails, wielding knives, and arson against the "Zionist enemy." As a democratic state in a hostile environment with enemies on three of its four borders and a hostile population under its control, faced with the threat of terrorism, Israel has groped for the most humane methods to control mob violence. To be sure, there are flaws in Israel's intifadah management. Israelis have been the first to point them out. But, as Israel's political and military leaders have repeatedly pointed out, the bottom line is that the problem requires a political solution. There is an understanding throughout Israel that there can be no return to the status quo ante of December 1987, when the widescale rioting began. Toward that end, the Prime Minister has described an initiative consisting of a very liberal and comprehensive autonomy for a limited period to be followed by negotiations without preconditions on the final status of the territories. When talking about a final position, the Premier stressed that this would address the "legitimate rights of the Palestinians."

U.S.-PLO Dialogue

The PLO needs to take tangible steps towards peace, in recognition of Israel and the renunciation of terrorism to be considered a constructive party to any discussions. Among the concrete measures for the PLO to take would be: abandoning "armed struggle" in all its forms—including an end to disturbances in the West Bank and Gaza; disbanding the terror network under Arafat's control; amending the PLO Covenant, which calls for the "elimination of Zionism in Palestine"; ceasing demands for a Palestinian state before peace talks; abandoning the "strategy of phases," which seeks the elimination of Israel and the overthrow of the Hashemite Kingdom of Jordan stage by stage; and, ending the onslaught of anti-Israel resolutions at the United Nations. This is the time for Arab states, like Jordan, Saudi Arabia and Iraq to publicly call for peace with Israel and put an end to the Arab economic boycott of Israel.

But instead of pursuing confidence-building measures, the PLO has pursued confidence-eroding measures. Within weeks of "renouncing terrorism" in Geneva to satisfy U.S. conditions, Arafat threatened Bethlehem Mayor Elias Freij with "ten bullets in the chest" for proposing a truce in the territories. The PLO and the uprising leadership have continued to call for physically intimidating or

assassinating those believed to cooperate with Israel. In the last 12 months, dozens of residents of the West Bank and Gaza have been murdered by their fellow Palestinians.

Moreover, Arafat-aligned factions of the PLO have participated in five abortive terrorist attacks against Israel since Arafat's Geneva proclamation. Not a single member of the PLO—not Arafat, not his deputies—said a public word denouncing any of these incidents. In fact, Faruq Qaddumi, known as the PLO's "foreign minister," declared, "The PLO is not prepared to condemn operations which any Palestinian organization or faction undertakes." At the outset, President Reagan warned that if the PLO failed to live up to its word, the United States "would certainly break off communications." The PLO must match its deeds to its words for the U.S.-PLO dialogue to continue.

As for the Arab states, in October 1988, all the Arab states, save Egypt, voted to expel Israel from the United Nations, including Jordan and Morocco. In November, Saudi Arabia and Qatar joined forces with Syria to oust Israel from the International Telecommunications Union. And, the Arab boycott of Israel, led by Saudi Arabia and Kuwait, continues unabated.

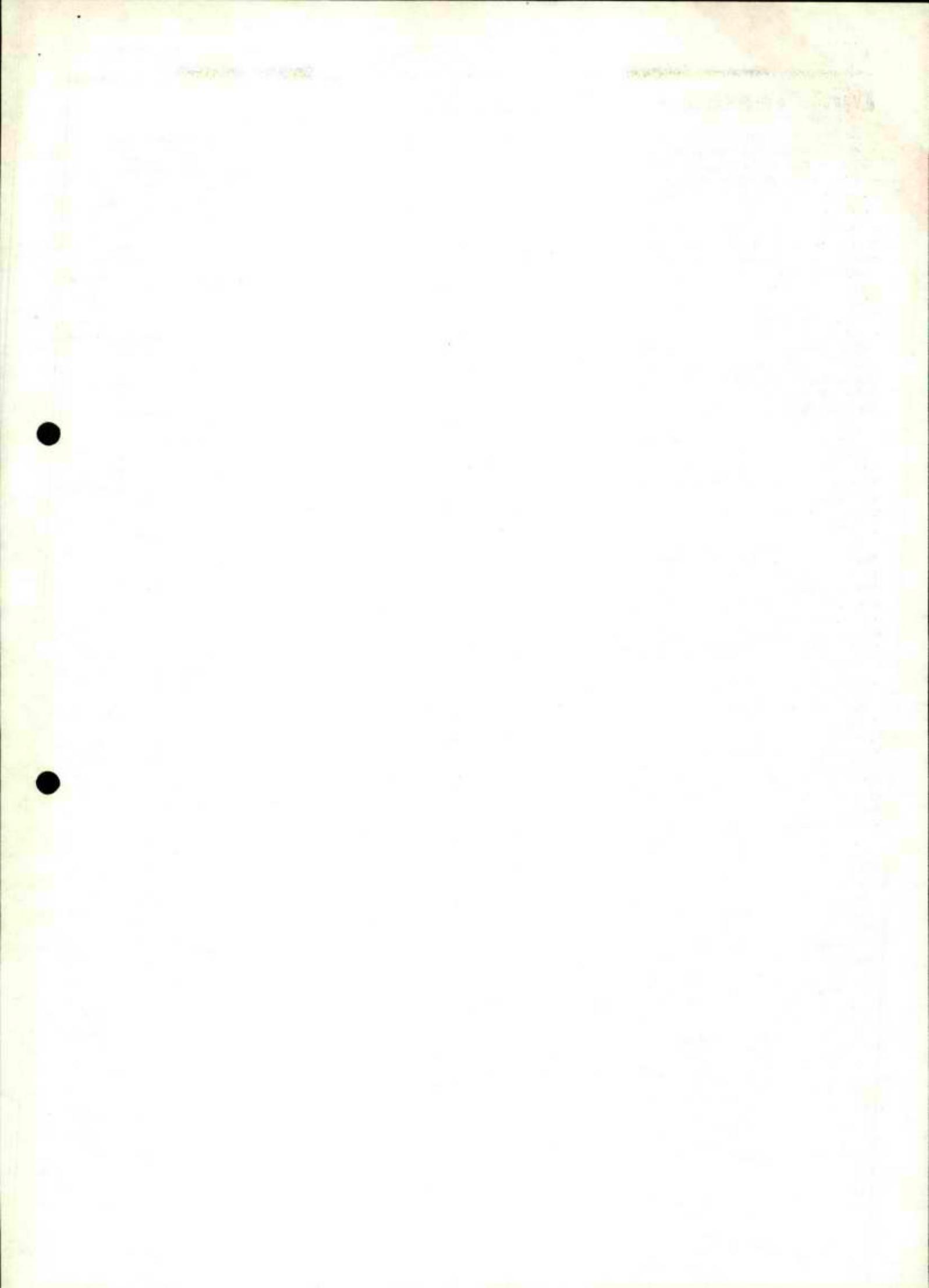
Strategic Partners

But to achieve peace and maintain it requires strength, particularly in the Middle East where the forces of radicalism must be deterred. In this area, too, the United States and Israel are strategic allies. Both countries have strengthened and enhanced each other's military posture.

Israel's status as a Major Non-NATO Ally of the United States was made permanent last year with the removal of a requirement for annual review. This is a significant step forward in the strategic relationship. It will continue to enable the two nations to expand the scope of strategic cooperation. This is not an area of special benefits, grants or loans. Rather, it is a logical extension of the alliance which has blossomed since November 1983 when the United States and Israel enunciated the policy of expanding cooperation, particularly joint military planning and exercises, to meet threats to mutual interests in the Middle East and the eastern Mediterranean.

On April 21, 1988, the United States and Israel signed an historic Memorandum of Agreement (MOA) institutionalizing the strategic cooperation agreements of the past five years. In the words of former Defense Secretary Frank Carlucci during his visit to Israel this past November, military relations between the United States and Israel "could not be better."

Israel has participated in joint naval exercises with the Sixth Fleet designed to strengthen U.S. antisubmarine warfare capabilities in the eastern part of the Mediterranean Sea. It continues to provide access to its ports for regular ship visits by the Sixth Fleet. Indeed, when the President ordered a naval

task force to the Persian Gulf in 1987, elements of that fleet, led by the carrier USS John F. Kennedy, called on the port at Haifa. As recently as last week, Sixth Fleet carriers were being serviced there. U.S. naval operations in the Gulf have been greatly assisted by use of the Israeli-made "Pioneer" remotely-piloted vehicle deployed on the battleship U.S.S. Iowa. This pilotless drone has proved instrumental in conducting reconnaissance and surveillance, and has been described as a "tremendous success" by the Navy.

Israel makes facilities available for the storage and maintenance of U.S. material for American use in a conflict. It provides Kfir aircraft at no charge to the U.S. Marine's Aggressor Squadron to help train American fighter pilots. It has provided access to bombing ranges in the Negev desert for training exercises for U.S. Navy fighter pilots. It has engaged in military training exchanges with the U.S. Marines. It has staged joint military exercises with American special anti-terrorist forces. These cooperative military efforts have proved mutually beneficial and will be continued and expanded as the overall strategic relationship continues to grow.

Israel has shared with the United States the lessons of its combat experience in Lebanon, where Israel successfully used American equipment against Soviet weapons. It has undertaken joint research and development projects with the Pentagon to build on the technological expertise acquired from decades of conflict. In December 1987, Secretary of Defense Frank Carlucci and Defense Minister Rabin signed a Memorandum of Understanding enhancing Israel's ability to participate in joint defense R & D efforts with the U.S. The Army, Navy, Air Force and Marines continue to express great interest in testing and procurement of Israeli defense systems. Indeed, Israeli technology accounted for over half of the funds in FY88 for evaluation of items from Major Non-NATO Allies.

Israel is also one of only a few countries—including Great Britain, West Germany, and Japan—to sign a Memorandum of Understanding (MOU) on mutual threat and the benefits of cooperation and shared technology in the Strategic Defense Initiative and continues to participate in this effort. Specifically, Israeli technology will be key to the successful development and deployment of an Anti Tactical Ballistic Missile (ATBM) system. A \$158-million agreement on co-development of the Arrow interceptor missile was finalized in July 1988, and it will be ready for testing within several years. ATBM has become an increasingly vital priority for the U.S. in the wake of the signing of the INF treaty.

The United States military has continued to expand its purchases of sophisticated Israeli defense technology. Among the estimated \$300 million in contracts in 1988 were major agreements on new mortars and communications systems for the U.S. Army. The U.S. Air Force is very interested in acquiring several Israeli missile systems.

Strengthening Israel's Economy

Over the past three years, Israel has demon-

strated how U.S. foreign assistance, in combination with strong and well-conceived corrective measures in the economy, can turn economic distress into an opportunity for recovery. Israel's recovery program has included some of the toughest austerity measures ever imposed by a democracy. The Congress, the people and the President of the United States were partners in this process, because a critical ingredient has been U.S. economic assistance. U.S. aid was the decisive safety net required to undertake such a bold initiative. Just seven weeks ago, the *Wall Street Journal* called Israel's stabilization program a "mini-miracle."

Today, Israel is striving to go beyond stabilization, to address the underlying structural changes required for sustained economic growth. In 1988, Israel held the line on inflation for the third consecutive year. Israel's new Finance Minister, Shimon Peres, waited only a few days after his appointment to launch an initiative to further trim inflation from its current 16% annual level.

In 1985, Israel's annual budget deficit was 15 percent of Gross National Product (GNP). Today, Israel's budget deficit is just three percent of GNP. Israel has held the line on government spending, a feat we can well appreciate here in Washington.

At the same time, the government continues to slash subsidies of public transportation and basic food products such as milk, bread and eggs. Such cuts are painful, and cause upward inflationary pressure in the short term. Moreover, the health and education budgets will constrict this year once again. Still, within Israel's National Unity Government there is broad consensus on the need for such measures.

The Israeli government has imposed new user fees on education and health care, and Finance Minister Peres is advancing a plan to reduce the number of workers employed by the government by 10 percent over a three year period. This is a bold step for the Finance Minister. Israel has long embraced the concept of full employment. Today, unemployment in Israel is close to seven percent of the workforce. Capital market reform continues to progress.

Israel continues to move down the long road of privatizing government-owned companies. Last year, the Israeli government asked a major U.S. financial institution—the First Boston Corporation—to develop a strategy to achieve this goal. The Israeli government is already executing the prescribed approach. It has already sold off the Paz Oil Company, as it will soon do with the Israel Chemicals, Ltd.

The United States has a vital interest in Israel's economic well-being for several reasons. First, the economic health of our major allies and fellow democracies is inherently a vital interest for the United States, because in a very profound sense, the free nations stand or fall together. Second, the economy of Israel is the bedrock of the nation's ability to sustain its own defense, and for this reason Israel's economic health is essential to the stability of the region. And third, it is a vital interest of the United States to ensure that Israel continue on

the path of economic growth and self reliance. This is something we can do, and for our own interest, must do.

The challenge for the United States, and for this Subcommittee, as we look to the year ahead, is to continue a program that is working, and to take the steps that are necessary to reinforce and indeed accelerate the recovery to which the United States has already contributed so much. The foreign assistance program before you is truly an investment in Israel's future.

Although the level of aid to Israel has remained steady for four years, the real value of that aid has declined. There has been a steady erosion in the value of Economic Support Funds and Foreign Military Sales credits to all aid recipients. Based upon information provided by the Congressional Budget Office, Office of Management and Budget and the Department of Defense, our aid package to Israel has eroded in value by some 15 percent since 1986.

While Israel's FMS debt burden has been somewhat reduced due to the highly successful refinancing program, overall U.S. Government-related debt remains high. In spite of the Cranston Amendment requirement that economic aid to Israel be greater than Israel's debt service to the U.S., in FY 90, Israel's debt obligations to the American government will total \$1.37 billion. In fact, Israel's debt due on U.S. government loans and guarantees will exceed the \$1.2 billion mark well into the next decade.

For these reasons, it is ever more urgent to explore ways to stretch the FMS dollar. One proposal currently being advanced is the Comprehensive Fair Pricing initiative. By eliminating certain surcharges which are imposed on each FMS transaction, Comprehensive Fair Pricing will significantly increase the buying power of scarce military assistance funds. Comprehensive Fair Pricing would apply to all FMS recipients, for all FMS transfers. We strongly urge you to support this proposal.

Maintaining Israel's Military Edge

Beyond the challenge of economic recovery, the program before you is essential for a second reason. This is the fact that our assistance to Israel over the coming year will have a critical impact on the security of the Jewish state.

In past years, I have related to this committee a bleak description of the erosion in Israel's margin of security. This has resulted to a great degree from the very financial and budgetary austerity measures that were necessary to rescue Israel's economy. Regrettably, that assessment, while improving, still captures the essence of the situation. Indeed, the effects of recent years' defense budget cuts will continue to be felt well into the 1990s.

The austerity measures cut Israel's defense spending by about 20 percent in a two year period—one of the largest reductions ever imposed by a democracy in so brief a time-span. Since 1986, Israel's annual defense expenditures have remained stable in absolute terms, and therefore have actually decreased in real terms. While Israeli military planners

have attempted to make the cuts without eroding Israel's narrow margin of safety, reductions of this magnitude have, inevitably, added to the element of risk in many areas.

In recent years, active combat units were disbanded, reduced in size or converted into reserve formations. Large numbers of vital aircraft have been mothballed, effectively grounding 15 percent of Israel's combat force. This has decreased the number and size of army brigades and air force squadrons available to meet a surprise attack, weakening the basis on which Israel's security has rested since the conclusion of the 1973 Yom Kippur War.

At least one of Israel's mechanized/armored divisions has been dissolved, resulting in the withdrawal of several hundred tanks from the IDF battle order. This means a serious decline in Israel's visible deterrent capability as well as a decline in its war-fighting ability.

The impact of past reductions in training time is still being felt, and has been made worse by the demands of dealing with the intifadah. The expenditure of ammunition in training is still being curtailed. There have been serious cuts in the number of flying hours allowed aircraft pilots, resulting in 20 percent of pilots being dropped in order to continue training for the remainder. Israeli pilots now are able to fly fewer training hours than their American or Jordanian counterparts. In terms of actual funds, it is estimated that it costs the Israeli Defense Forces \$970 per hour to operate a Merkava tank engine, \$2,687 per hour to operate a missile boat and \$13,708 per hour to fly an F-15 fighter.

Reserve readiness has been cut. For several years the number of reserve days served by Israeli soldiers was decreased, although it was increased recently to cope with the demands of service in the West Bank and Gaza Strip. However, because of the amount of time both regular and reserve troops are now spending in riot control duties on the West Bank, they have less time to train for their primary mission of conventional defense. Israel had been forced to increase its forces in the administered territories by four or five times the level present two years ago. As a result, reserve units will continue to be less prepared for conventional warfare than they were in the past.

Morale has been lowered. Pay cuts and personnel releases have produced an exodus of highly trained and motivated professionals and have lowered morale generally. Riot control service in the West Bank and Gaza has placed an added strain on the troops. These factors threaten to undermine a key aspect of Israel's military superiority—its large qualitative advantage in personnel.

Ammunition and equipment stockpiles have suffered deep cuts, in order to lessen the impact of reductions in other areas. This has reduced Israel's ability to sustain its forces in combat. In order to reduce expenses, the armed forces have continued to draw down their stockpiles without full replacement. General Menachem Eitan, chief of the IDF Logistics Branch recently pointed out the urgency of this situation, stating that the Israeli Army must "close the gap created in the

last three to four years between current and operational levels" of stores.

Expenditures on research and development have been significantly curtailed. This has diminished Israel's ability to develop and produce the unique new weapons and countermeasures needed to counter increasingly sophisticated weapons entering Arab arsenals. This further diminishes Israel's qualitative advantage over its opponents. In 1988, as in previous years, Israeli defense industries were forced to reduce their staffs and plant facilities and thus are less able to support Israel's military needs.

FMS Aid Crucial

These cuts in Israel's defense budget have made American FMS aid to Israel all the more important. In particular, this money has helped upgrade Israel's Air Force—whose margin of superiority over its adversaries remains the cornerstone of Israel's security doctrine—particularly, through the acquisition of 60 additional F-16 fighters to fill the gap created by the cancellation of the Lavi. We specifically wish to thank this Committee and the Congress for earmarking increased funds for procurement of defense items in Israel. Permitting "offshore procurement" of this type helps ease the crisis faced by Israel's defense industry.

Another key program that will be funded through the FMS account is the upgrading of Israel's Navy, which must confront the colossal growth of hostile Arab navies like that of Syria, which has doubled its fleet of combat vessels since 1982. After years of delay due to budget constraints, Israel has finally been able to fund the building of new submarines and missile corvettes.

The termination of the Lavi in 1987, which was to have been the centerpiece of Israeli industrial potential, was a hard blow for the country, and its effects are still being felt two years later. It was initially thought that cancellation of the program would free substantial funds for other urgently needed defense projects. However, the Israeli military has only been able to reallocate a small portion of this money. The remainder of these funds has been used in areas directly associated with the Lavi's discontinuation.

Overall, Israel faces long-term reductions in the size of its military forces. What is lost in quantity must be made up in the qualitative enhancements provided through the development and use of advanced technologies.

The Arab Arms Buildup

Despite reductions in oil revenues in recent years, Israel's enemies continue to purchase more and newer weapons to add to their already bulging arsenals. They have placed orders for billions of dollars worth of new weapons each year, and have tens of billions of dollars more still in the pipeline from past years. Since 1973, the leading Arab nations still at war with Israel have spent roughly \$400 billion on their armed forces. U.S. arms sales in the region have begun to increase again after several years of decline, growing from \$7 billion in FY87 to \$12 billion in FY88. Arab

nations at war with Israel are continuing to spend approximately \$30 billion annually on their military forces. According to the last set of figures released by the United States Arms Control and Disarmament Agency, four of the eight largest arms importing nations in the world are Arab nations at war with Israel: Iraq, Saudi Arabia, Libya and Syria. And, it may be significant that despite its economic problems, Egypt was the next largest importer.

Syria has expanded and improved its armed forces since its defeats in the 1982 fighting. All branches of Syria's military have grown as a result. There is a growing disparity in standing armed forces—approximately 400,000 for Syria as compared with 150,000 for Israel. This could serve to increase Syria's incentive for a surprise attack. Syria's president, Hafez Assad, has made very clear that his goal of "strategic parity" with Israel is a synonym for war preparations. Indeed, according to one estimate, the Syrians devote half their national budget to the armed forces, spending \$1 billion more than Israel each year. As part of that buildup Syria has increased by 50 percent the number of divisions in its army. These troops have been reequipped with the latest model tanks, artillery, and other equipment available to the Syrians.

Syria's navy has also been a major beneficiary of this buildup, seeing its number of combat vessels double in the years since the Lebanon war as well as the addition of previously unavailable capabilities. These new capabilities are the result of Syria's acquisition of modern Soviet Kilo-class submarines, and a new coastal defense missile, the Sepal, with a range of about 180 miles.

Syrian air defense and air forces have also benefitted in this expansion. The losses of 1982 have been replaced, and more advanced types of anti-aircraft missiles and aircraft have entered service. New anti-aircraft systems have included the SA-5, SA-11, SA-13, and SA-14 missiles. Syrian pilots have been trained in the Soviet Union on one of its most advanced fighters, the MiG-29, the first squadron of which has been delivered, with the transfer of a second squadron expected in the near future. Of even greater concern are reports that Damascus has been negotiating with Moscow for purchase of Su-24 fighter-bombers. Were Syria to acquire these potent aircraft, it would seriously increase the military threat to Israel.

The Syrians have also acquired Soviet-built SS-21 tactical ballistic missiles, another piece of first-line equipment for Soviet forces facing NATO. These missiles are much more accurate and dangerous than the earlier Soviet-built Frog and Scud tactical missiles in the Syrian armory. The accuracy of these new missiles increase Syria's first-strike attack abilities against key Israeli installations including air bases and mobilization points. This comes at the same time as a major effort by Syria to build up its chemical warfare capabilities. Two factories are currently producing a variety of nerve gas agents which can be deployed as warheads on Syria's ballistic missiles.

Jordan too has continued its military buildup. The Jordanians have placed orders to

increase inventories of tanks, artillery, helicopters, anti-aircraft systems, vehicles, air-to-air missiles, and other munitions. According to the United States Arms Control and Disarmament Agency, Jordan, a country with a gross national product of \$4 billion (1984) took delivery of nearly \$4 billion in arms in the four-year period between 1981 and 1985.

A key part of Jordan's military buildup plan appears to focus around increasing its air defense capability through the acquisition of advanced fighter aircraft and mobilization of its batteries of improved Hawk anti-aircraft missiles. If Jordan succeeds in its search for this capability, then it will be in a position to directly threaten Israel's margin of air superiority. Jordan recently announced that it is purchasing both the Mirage 2000 and Tornado fighter aircraft, both of which will add significantly to the Kingdom's ability to challenge Israel in the air.

Moreover, Jordan has one of the Arab world's most modern and qualitatively superior ground forces. The highly-trained Jordanian Army has purchased offensively-oriented equipment such as mine field breaching devices and assault bridging equipment.

Libya, despite its massive arsenal of Soviet-supplied weaponry, has until recently had only limited capability to directly attack Israel. The Qaddafi regime has now obtained the capacity for aerial refuelling of its attack aircraft from West Germany, giving them the means to reach Israel. This is particularly alarming in light of the recent revelations concerning the Libyan chemical weapons plant, also developed with Western assistance.

Since 1980, Iraq, which has sent forces to fight Israel in three wars, has more than tripled the size of its armed forces. Indeed, since the beginning of this decade, Iraq has become the world's leading arms importer, taking delivery of weapons worth an average of over \$3 billion every year. With the end of the Gulf War, it can be expected that the enormous arsenal accumulated in Iraq will be at least in part available for use against Israel, as it has been in the past. Moreover, the Iraqi armed forces are battle-hardened; they are better organized, better trained and more fully mechanized and modernized as a result of their seven-year war with Iran.

Iraq has extended the range of its surface-to-surface Scud missiles. This enhancement enables Iraqi missiles, possibly armed with chemical warheads, to reach Israel from launch points in western Iraq.

Saudi Military Capabilities

Despite steep reductions in oil revenues, Saudi Arabia continues to order weapons on a grand scale. It leads the Arab states in military expenditures, this year spending over \$17 billion on its military, a sum equal to 75 percent of Israel's entire GNP. In each of the years 1981-1985, it was the world's second largest importer of arms. Current Saudi military expenditures per regular soldier are almost twice American expenditures (approximately \$262,000 to \$136,000). And, as Saudi Defense Minister Prince Sultan has made clear on several occasions, the focus of this military

buildup is Israel, not Iran or the Soviet Union. Therefore, not only does it seek to acquire military capabilities far beyond its own legitimate defense needs, it continues to fund Syrian, Jordanian and Iraqi arms purchases and PLO terrorist activities against Israel. As is by now well known, Saudi Arabia has also recently acquired intermediate-range ballistic missiles capable of carrying a variety of warheads up to 1500 miles. These Chinese systems represent an entirely new class of missile in the region and their deployment is without justification.

As part of this huge ongoing military buildup, Saudi Arabia has been seeking steadily to increase the size and combat capabilities of its air force. An important aspect of this particular effort has been the Saudi attempt to enhance the fighting qualities of the combat aircraft it has acquired from the United States. In this it has been partially successful, to the detriment of Israel's security. The sale of further American aircraft enhancements or replacements to Saudi Arabia cannot but lessen the opportunity for Israel to expend its resources on projects more productive for its society than on countering an ever-extending range of Arab military power.

Last year, Saudi Arabia and Great Britain announced what has been widely described as the "arms deal of the century," worth over \$50 billion according to many sources. The centerpiece of this sale is the purchase of yet more advanced Tornado fighter-bombers, capable of attacking deep inside Israel.

Mr. Chairman, the Arabs purchase these arms from dozens of different nations around the globe. Our country has been a major supplier to these nations, selling billions of dollars of military goods and services to avowed enemies of Israel. American sales of new weapons systems to hostile Arab nations have had a particularly profound impact on the military balance between Israel and those states because American technology is often superior to that of competing weapons. These sales have significantly raised the cost to Israel of maintaining its own defenses, exacerbating the strain on Israel's economy, and barring any changes in American policy, will continue to do so in the future.

The chemical weapons threat to Israel continues to grow. Both Syria and Iraq have developed their abilities to the point where they are manufacturing their own deadly chemical weapons, and in the case of Iraq, have used them on numerous occasions in its war against Iran. In March 1988, Iraq used its chemical arsenal against in the Kurdish town of Halabja, killing an estimated 5,000 Iraqi citizens and seriously wounding an equal number. Iraq again attacked the Kurds with chemical weapons in August on an even wider scale.

The realization of what was earlier an approaching threat has forced Israel to take in its turn precautionary steps to protect its population and soldiers from similar attacks, again at further cost to itself. Israel has had to initiate a massive civil defense program to protect its citizens, as well as invest in protective measures to keep airbases and other military facilities

operational in a chemical environment.

Overall, what we have is a pattern of accelerated Arab buildup while Israel substantially cuts its forces. The effort to maintain the qualitative edge adds to the burden on the Israeli economy, further worsening the quantitative gap in the Arab states' favor.

Conclusion

Mr. Chairman, we are all proud of Israel's achievements, but realistically it is impossible to have this combination of trends without a diminution of security. Israel's margin of safety is, inevitably, reduced by the austerity measures it has been forced to take in past years.

Today, I come before you to ask that you take the very serious security risks facing Israel into account when you consider the level of aid to Israel for FY 1990. What this Subcommittee does will have a direct impact on Israel's security, in a situation where there is little room for error. Moreover, any reduction in aid will send the wrong signal to Israel's enemies.

Let me sum up, Mr. Chairman, the conclusions of my testimony. Our aid to Israel has been a wise investment, because Israel is our one democratic friend and most reliable ally in a critical region of the world. But this year aid to Israel is particularly important for three reasons.

The first is to prevent any further erosion in Israel's narrow margin of security in a situation where its forces have been cut while those of its adversaries are rapidly growing. Moreover, in this era of concern over allied burden-sharing, it is important to remember that while we devote roughly \$170 billion to the defense of NATO, whose members spend an average of only five percent of the GDP on defense, Israel spends almost 25 percent of its GDP on defense.

The second reason aid is particularly important again this year is to stay the course on the economic recovery and growth program which Israel has embarked. This is no time to reduce our effort.

Last, but not least, Mr. Chairman, aid is an important tool to advance the peace process. Israel must feel confident of American support and commitment as it takes risks for peace.

Israel is aware, however, of America's budget constraints and thus has not increased its aid request over the past four years. Indeed, in 1986, the Government of Israel, acting as a responsible partner in the foreign aid process, returned \$51.6 million in ESF funds to the U.S. Treasury despite the economic pressures it was facing.

Mr. Chairman, I thank you for the strong friendship you, this Subcommittee, and the House, have demonstrated toward Israel, and for this opportunity to explain the importance of FY 1990 aid to Israel and to America.

זר: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיסות:
סתיו: 4		סוג:
אל:		תאריך וזמן תעבור:
דצ:		כס' פרוק:
		מס' פרק:
כאת:		655

3. המצרים מתאמצים בהתחייבנותיהם נחמשיך ברסנרמות הכלכליות שנטלה על עצמה אך תעמוד בתוקף למניעת התנייה בין זה לבין תגאי קרו המטבע להסכם עמה וממנו לפריסה מחודשת של החובות עם מנעדון פאריס. מבראכ ימקד את מרכז הכובד של שיחותיו בהבהרת הסוגיה בגבעה.

4. גורמי קרן המטבע במחמ"ד רואים את נושא ההקפאה ותאינות בהפעלה "תיקוף ברוק" כ"צילונם מצב" של הכלכלה המצרית ולא דוקא של נושא הסיוע שאמנם נובע מכך. דעתם היא שהשיחות בנושינגטון לא יביאו ליישוב הבעיה ששני הצדדים - מצרים וקרן המטבע מודעים לה אך ספק האם תמצא הדרך לגשר על הפערים בעמדותיהם. המצרים מדברים, וקרוב לוודאי שמבראכ ישמיע זאת כאן, במובנים של "שמירת חובות" או לפחות הענקת שנת חסד (GRACE) נוספת. ארה"ב, נאמר ע"י הגורמים הנ"ל, לא מקבע מדיניותה טרם חשיחות עם מבראכ וספק אם יהיה שינוי בה גם לאחר מכן. הקונגרס יושיך ללחוץ ולא תהיה ברירה אלא ליישם את מה שיפטוק. מאידך הם בנויים במידה מסוימת על מציאת גורם חיצוני שיאפשר למצרים להחליף מתמצוקה הצובחית. בהקשר זה מעלים את שמה של סעודיה שאולי תיטול על עצמה לפרוע לפחות חלק מהחוב. דבר זה עשוי להתבהר בעת ביקורו הצפוני של מהד בקהיר "אי שם" בעתיד הקרוב. מאידך מחונר גם להם אמבראכ חזר בידיים ריקות מסיורו ב-3 מדינות אירופה. העתיגות האירופאים מוסברת בכמה מישורים: (א) הם רואים מהרבה בחינות את מצרים כ"שטח חסות" אמריקאי - מדיני צבאי וכי"ב (ב) אילוצים תקציביים (ג) עניינם הכלכלי הוא באפיק של השקעות כאלו שלא יענה על חליי הכלכלה המצרית.

5. באגף מאבחנים את סיבות המחלה בשני מישורים (א) סדר עדיפויות שונים של מצרים וארה"ב. (ב) חוסר אמון מצרי בסיסי בנושא הרפורמות. באשר למכלול הראשון הרי שסדר העדיפויות הלאומי של מצרים מורה על (א) קיום תקשרים עם הצבאים עם ארה"ב /3

תפוצה:

ד"ר 3	שגרירות ישראל / וושינגטון	יחידות:
סתוק: 4		סוגו
אל:		האיך יושב העניין:
דע:		כס' סבוק:
		המקור:
כאח:		655

ותרחבתם (ב) נושא השלום במזרחית - יחסים עם ישראל וכיו"ב. (ג) בתחית הסולם
 הבעיות הכלכליות. ארה"ב לעומת זאת יש סולם משלה (א) עתיד השלום (ב) הנושא
 הכלכלי (ג) סוגיית הקשרים הצבאיים. באשר למכלול השני טשט אי אפשר להפוך את
 המשטר המצרי "שיאהב" את נושא הרפורמות. מלבד נושא החשלות בתחום הפוליטי,
 הרי קיימת רגישות מצרית קיצונית בכל האמור למעורבות זרה בקביעת מדיניותה,
 יהא התחום שיהא. המשטר המצרי רוצה לנוע עם כל חלקי האוכלוסיה בעת ובעונה
 אחת ולא להשתמש באמצעים רדיקליים כלפי מגזר כלשהו. למעשה ללא קיום חוב
 חיצוני מצרים לא היתה זקוקה כלל לרפורמות.

לכאן נתייחס מפנים מספר אלטרנטיבות/חצעות למצרים. תקטנו הגרעון התקציבי ל-12
 אחוז מה - GDP במשך 5 שנים, בצד הצעדים שהקרו דבקת בון, העלאת מחירים אנרגיה
 איחוד שערי החליפין וביטול הסובסידיות. מצרים אמנם עתה צעדים קטנים בחומים
 הנ"ל (סעיפים 2-3) אך היא לא תקבל דבר מכך כתכנית כלכלית נוקשה.

6. שורש הרע הוא בקיומו של התקציב הצבאי מנופח. לא ניתן להנמיך ריטון כלכלי
 בצד רמת הוצאות גבוהה בתחום הצבאי (יפן היא דוגמה טובה. ¹⁹⁸¹זוה ניתן בתקציב המסרי
 פחות מ-2 אחוזים לבטחון לעומת כ-6 אחוז ויותר במערב). ברט אי אפשר לשכנע את
 המשטר המצרי לערוך סדר עדיפויות שונה מהנוכחי באשר לקביעתו של הנושא במקום
 ראשון.

7. במצב זה ¹⁹⁸¹ידי ארה"ב, בניגוד למדינות אחרות (ישראל, אמלי"ט) וכדי לסייע לפתרון
 המצב. הקפאת הסיוע בסך 230 מ' דולר והפעלת "תיקון ברוק" מצדדים במידה רבה
 על כך שארה"ב הגיעה מפחינתה לסוף הדרך בהתאם לשוני בעדר העדיפויות כנ"ל
 וכל אשר תוכל לעשות כפי שגם יקרה בביקור מבראכ הוא המלצה/דחימה נוספת ..4

תפוצה:

דוחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 4
סוג:		כתוב: 4
תאריך יוסף חבור:		אל:
סט' ופברוקי		דצ:
תפוזי:		
655		כאת:

ללכת לקראת תבאי הקרן עיינא לסלרל תדרך גם לחסכס עם מועדון סאריס באשר לפריסת חרבות.

אלי אביזן
A.A.

א.א.

תפוזיה:

שגרירות ישראל / וושינגטון
טופס פרוק

קד: 1
כתוב: 12

דתיפות: מייד

סוג: 12

תאריך נוסח מעבול:

24 במרץ 1989 09:45

אל: מצפ"א, משה"ח, מקשי"ח, משהב"ט

דצ:

רמשי"ן, נירו יורקו, נסחח צה"ל, כאן.

כס' פרוק:

הפקוד:

136 520 680

כאת: ק. לקונגרס

קונגרס: חוק כספי הפנטגון (הרשאות) - תמונת מצב (לקראת ביקור אינווה).

(א) כללי

1) נכון לעכשיו, ערב הגרת הספחה, נראה שתחליך קבלת חוק הראוץ לכספי הפנטגון, בניצוח הוועדות לשירותים המזוינים (בראשה הקונגרסמן לס אספין והטניור סס באן) יהיה ארוך ומייגע, וספק אם יסתיים לפני הסתיו.

2) במצב זה קיים חשש מתפעלת חוק ג"ר מזה, ומנטילת חירזמה ע"י הוועדות המקציבות מזה, האחריות לחוק תקציב הפנטגון (שבראשו עומדים הקונגרסמן ג'ון מורת'ה והסנטור דן אינווה).

(ב) בית הנבחרים

1) לדברי ידידנו וורן גלסון, כעת לס אספין מוטרד מהאפשרות של קיצוץ אוטומטי בתקציב הלאומי (SEQUESTER) בחיאת לחוק ג"ר. להערכתם, קיצוץ כזה יהיה בסדר גדול של כ-11% בתקציב הפנטגון. גלסון מטביר שבגלל כללי חוק ג"ר, במשטר - SEQUESTER יקוצצו תכנייות הפנים פחות מאשר תקציב הפנטגון. מאידך, אם הקונגרס יכין תקציב לאומי ויקבל "חוק תקציב", אזי גיול הקיצוצים יתול על תכניות הפנים, (כל עוד להנשיא ^{אין} בטירובו לחסכים למסיה חדשים). במצב פרדוקסלי זה, מתרבים הדמוקרטיה בבית הנבחרים המעדיפים SEQUESTER על פני קיצוצים כבדים יותר בתכניות הפנים, כמובן מאליו, אספין מתנגד לגישה זו שפירושה כאמור העברת גיול הקיצוצים לתקציב הפנטגון. לפיכך, הוא הכין את הנייר הרציב ויפיץ אותו במסיבת יתונאית שחוא עומד לערוך ביום בי הקרוב (27.3). (הערה: הנייר ראוי לעיון לא רק בגלל שחוא נכתב בשפה חדה ובחוש הומור אלא גם בגלל שחוא מתאר יפה את הדילמות התקציביות - והפוליטיות - הניצבות בפני הממשל והמחוקקים כאחד).

2) בכל מקרה, הוועדה לשירותים מזוינים שתחילה בסידרה של שימועיים בחודש מרץ, תמשיך לקיים שימועיים נוספים באפריל, ולא הוכל להתחיל ב-10-11 מיל הצעת חוק כספי הפנטגון עד סוף החודש, לכל המועד.

תפוצה: 36

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 12
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
מספר:		פאת:
136-520-680		

3) ייתכן מאד שעד אז לא יתקבל חוק תקציב (הקובע, בין היתר, את גודל הכספים העומדים לרשות תקציב הפנטגון - "תוכנית 150"), במצב כזה הוכל הוועדה לשירותים מזויינים להמתין לחצעה מתוקנת לתקציב הפנטגון שהממשל אמור להגיש בתחילת מאי, או לקבוע לעצמה מסגרת תקציבית לצורך ה-MARK-UP. חיה ומבכר את הגישה האחרונה, עליה לקבל החלטה טקטית נוספת, באם לקיים את ה-MARK-UP על בסיס "מסקרי" גבוה יחסית (כמספרל שתייא 1989) עינת לאפשר מרחב תימרון במוי"מ שיבואו לאחר מכן עם וועדת התקציב או, לחלופין, לפעול על בסיס נמוך יחסית, המשקף את הקצוץ הבלתי-נמנע בתקציב הפנטגון, כך שחברי וועדת התקציב יתייחסו ל-MARK-UP של הוועדה לשירותים מזויינים ברצינות ולא "להיצו" את המספרים עוד יותר. מובן שאלה החלטות קשות ויש בהם כדי לגרום לדמית קיום ה-MARK-UP (ואס לחזק את הנטייה להשלים עם SEQUESTER, ראמור לעיל).

4) באשר לרשימת המשאלות שלנו, טרם חספיק בלסון לברר ול-למוד נקודות מסויימות (ראו-נא שלנו 162 מה-3,6, סעיף ג'). לכן סיכמנו להוגש פעם נוספת בטובע השני באפריל (כלומר אחרי ביקור רח"מ),

ג) סנט

1) נפגשתי השבוע עם ריק פין (איש הטביוור סם נאן והמקביל של בלסון בסנט).

2) באשר ללות תזמנים של וועדת השירותים, אמר פין שכתוצאה מפרשת גיון טאואר, עבודת הוועדה בפיגור אדיר. בחודשי אפריל ומאי יעסקו החברים בשימועים לאישרור מינויים שונים במשרד חחגנה (לפי חצעותיו של חשר החדש, דיק צייני), וכן יקיימו שימועים על נושאים במישור תיימקרוי (מאזן הכוחות הבין-מעצמי, עבייני נאיו וכיו"ב).

3) באשר ל-MARK-UP של חוק כספי הפנטגון, אין לתין ספק שסנטור נאן ימתין עד לקבלת ההצעה המתוקנת לתקציב הפנטגון במאי וייתכן גם עד לקבלת חוק התקציב עיי הקונגרס.

תפוצה:

לחילופות:	שגדירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 48
תאריך וזמן העור:		אל:
פס' פרוק: הפסגה:		דע:
136-520-680		פאת:

אי-לכך, לא נראה לו שה-MARK-UP ייפתח לפני יוני, ובמידה שחוק התקציב יתעכב, אינו מוציא מכלל דחיית קיומם ה-MARK-UP עד לאמצע הקיץ ואחילו יעד לספיומבר. אי-לכך אינו חוזה סיום החקירה לפני הסתיו.

(4) לחצתו של הטנזור נאן (ראו-נא מברקבו 170 מה-3,3, סעיף 2), תידרתי את פיו לגבי הנושאים העקריים המעניינים אותנו בחוק כספי הפנטגון (חץ, פופ-איי, CLNAS, כספי וורנר-נאן, התכנית לבדיקה מערכות נשק זרות ועוד), מצדו ביקש לדעת את מצב החקיקה בדבר ה-FAIR-PRICING (המופיעה בשיכתוב חוק כספי הסיוע, הנידון כיום בוועדת החוץ של בית הנבחרים). כיוון אשר שיש לצפות גם השנה ליוזמה מרוחקת וניסיונית מצד הטנזור דיקסון, תמעה באמצעות DEFENCE PRODUCTION ACT, שבסמכותה של הוועדה לבנקאות (ראו-נא שלנו 617 מה-2, 24 ו-591 מה-3, 22).

(3) סיכום-תקצובת חול הרשאות

לפי החוק, מותר לוועדת תקצובת להתחיל בעבודתם ב-15 במאי (קודם בבית הנבחרים ולאחר-מכן בסנאט). חיה וחותרים האורך הנייל יתממש, ייתכן שכפי שקורה לעיתים קרובות בענייני הסיוע ובענייני אחריה בקונגרס, תסתמן היריבות המסורתית בין הוועדות המאשרות (ה-AUTHORIZERS) לבין הוועדות המקציבות (ה-APPROPRIATORS). ייתכן גם שהוועדות המקציבות יטילה יוזמה ויתחילו עבודתן מבלי להתחין לוועדות המאשרות לסיים את מלאכתן, כך שבסועל ההכרעות העקריים יפלו אצל המקציבים וחשיבותה של הוועדה שבראשה עומד אינורו כאינטסטנציה האחרונה לתקציב הפנטגון, תגבר אף יותר (בתנאי, כמובן, שבטופו של דבר כן יתקבל חוק תקצובת או החלטת המשך, ושלא יופצל SEQUESTER).

למדן

נ.י.

תפוצה:

B/13

136-520-680

Chairman Les Aspin

News Release

House Armed Services Committee

2120 Rayburn Office Bldg.
Washington, D.C. 20515

FOR RELEASE: Monday, March 27, 1989, AM NEWS
For further information, contact Warren Nelson (202) 225-2191
home (703) 243-7867

SEQUESTRATION RAISES ITS UGLY HEAD

WASHINGTON -- Chairman Les Aspin (D-Wis.) of the House Armed Services Committee today said sequestration has become a serious threat this year and could easily end up stripping the defense budget by 11 percent.

Aspin said that given the current figures from the Office of Management and Budget (OMB), sequestration would cut \$30 billion or 11 percent off the defense budget. If the budget process remains stymied, it is OMB's figures, revised in October, that will determine whether sequestration takes place.

Aspin said the requirement that sequestration have equal proportions from each "program, project or activity" promises chaos. "That means 11 percent cut off every program, the high priority ones as well as the low priority ones. Do you really want to cut 11 percent off the one Trident sub we will fund? If so, please indicate whether the 11 percent should come from the fore or the aft. Do you really want to cut 11 percent off the new barracks being built at one of our bases? If so, please indicate whether we should drop the toilets and the showers, or just skip the roof"

###

END

5/12 136-520-680

SEQUESTRATION:

OR

HERE

WE

GO

AGAIN

A budget review
by

REP. LES ASPIN
Chairman

HOUSE COMMITTEE ON ARMED SERVICES

March 27, 1989

5/12

136-520-680

Introduction—Here we go again

For the third time in this decade, the prospect of sequestration looms ahead of us. The first time, we weathered a modest sequestration that was only minimally disruptive. The second time we dodged the bullet at the last minute and avoided sequestration altogether. This time the prospect is for a sequestration that would a) cut much more deeply into the budget than before and b) do so in a manner contrary to what any rational planner — either leftwing or rightwing — would ever want to do.

I will outline here the potential impact of a sequestration. I will address only the defense half of sequestration. Before getting to the horror stories, however, let me provide some background — first on the process of sequestration and, second, on the history of sequestration.

Process—The automatic chopping machine

Congress responded in 1985 to worldwide demands that it do something about the burgeoning deficit by enacting the Balanced Budget and Emergency Deficit Control Act of 1985, a title never to be remembered since the statute has come to be known simply as Gramm-Rudman.

Gramm-Rudman set a ceiling on the deficit for fiscal year 1986 and required that the deficit decline in each successive year until the budget comes into balance. Congress and the President were told to produce budgets within the legislated deficit ceilings. But should the political system fail, Gramm-Rudman provided an automatic mechanism for chopping back on spending so those ceilings would be met — a budgetary vegetable.

In simplified terms, if a budget within the deficit ceiling is not enacted by October 15, the Office of Management and Budget (OMB) issues a report on that day projecting the amount by which spending in the current fiscal year will exceed the deficit target. The President is then required to issue an order "sequestering" budget authority so that half of that excess will be chopped from domestic programs and the other half from defense programs. The President may not pick or choose among programs to be cut. The ax is applied on an equal percentage basis to every "program, project or activity" in the budget, except for those excluded by law (e.g., Social Security).

This is a very mechanistic process — intentionally so. Congress did not want to give the President leeway in cutting programs because it assumed he would use such flexibility to cut the programs Congress preferred while protecting programs he preferred.

It was quickly recognized that cuts applied to the military personnel

8/12

136-580-680

accounts could be devastating. Since pay scales may not be cut, the services would have no choice but to fire people under sequestration. Furthermore, since public employees cannot be fired without notice, and since many of them are due severance pay on being let go, a 5 percent sequestration would result in firing perhaps 10 percent of the personnel in uniform. To avoid such disruptions, Gramm-Rudman allowed the President to choose to exempt military personnel — about one-fourth of the defense budget — from a sequestration. If the President does exempt personnel, however, he must take deeper cuts out of everything else in defense.

History--The AX Man Cometh

The sequestration threat is keyed to the Gramm-Rudman targets for deficits. Table 1 displays those targets.

Table 1
GRAMM-RUDMAN DEFICIT TARGETS AND HISTORY
(in billions of dollars):

<u>Fiscal Year</u>	<u>Deficit Target</u>	<u>Yr-to-Yr Decrease</u>	<u>Sequestration</u>	<u>Actual Deficit</u>
1986	\$171.9	--	\$11.7	\$221
1987	144	27.9	none	150
1988	144	0	none	155
1989	136	8	none	162 est.
1990	100	36	c. \$25	
1991	64	36		
1992	28	36		
1993	0	28		

A few points need to be extracted from this table. First, the actual deficit, shown in the last column, has little relationship to the deficit target. We sequester against a projection — and, if the projection proves wildly wrong, never mind. The public perception that Gramm-Rudman is forcing a reluctant government to get its act together and reduce deficits is sadly wrong. Except for Gramm-Rudman's inaugural year, the deficit has actually been rising under Gramm-Rudman.

Second, as the middle column of Table 1 shows, we haven't faced such a challenge from Gramm-Rudman — such a huge sum to be pruned from the deficit — before this year when we are considering the FY90 budget. And the next two years may be killers as well. The original Gramm-Rudman statute called for a \$36-billion decrease in the deficit each year after the first, but in 1987, Congress altered the schedule of decreases, easing the pain for fiscal years 1988 and 1989. The history of sequestration can be summed up this way:

- o For FY86, the government absorbed a modest sequestration of \$11.7 billion.
- o For FY87, the one-time windfall of revenues resulting from the Tax Reform Act made the government flush enough to avoid sequestration --

8/12

136-520-680

-3-

and this was the one year so far in which a major cut in the deficit was ordered by Gramm-Rudman. Don't read my lips, but it was achieved exclusively by revenue enhancements.

- o For FY88, the end of the windfall placed the budget \$23 billion over the target deficit, even though Gramm-Rudman mandated no drop in the deficit that year. The sequestration process was kicked in, but the Congress and the Reagan White House met in a "budget summit" that agreed at the very last minute on a budget that would cut \$13 billion from spending and add \$11 billion to revenues, thus averting sequestration at the final bell.
- o For FY89, the government had little difficulty meeting the revised target and sequestration was never a threat.
- o For FY90, the budget for which is now before Congress, OMB projects a current services deficit of \$126 billion, or \$26 billion in excess of the deficit ceiling. Thus, we are headed down a road leading to a sequestration roughly 2.2 times that of the \$11.7 billion in FY86. But, as I shall show, this is really more like a quadrupling or sextupling -- or more -- when we make a careful damage assessment.

Let's review the one-and-only sequestration to date. In FY86, the mechanistic process of Gramm-Rudman required that \$11.7 billion in federal outlays be eliminated. Splitting that between domestic and defense programs meant that the National Defense Budget Function 050 had to shave \$5.8 billion off Outlays. Due to a fine point relating to cost of living allowances that need not be detailed here, this cut was reduced to \$5.4 billion.

That isn't very much when one considers that defense Outlays for that year were estimated at \$273 billion. It involved a cut of less than 2 percent. But this calculation obscures two very key fine points of the sequestration process.

First, the cut isn't spread over all defense spending. In FY86, the President exempted military personnel from the cuts. That meant the reductions cut deeper elsewhere, since the same total of \$5.4 billion in Outlays was applied to a smaller base.

Second, you cannot sequester that \$5.4 billion in Outlays. Outlays are the checks issued by the government. Outlays are what cause deficits. But Outlays are simply the fallout from Budget Authority -- that is, the amount of money Congress says an agency may spend. It is Budget Authority that gets sequestered. This is not, however, an inconsequential detail of interest only to green-eye-shaded accountants. It is key to the appalling havoc Gramm-Rudman can wreak. The problem evolves this way:

- o Take funds provided for Procurement, the area of the budget from which weapons are bought. These monies are spent slowly. For example, in one year we appropriate all the funds -- the Budget Authority -- needed to build an aircraft carrier, but it will take nearly a decade to spend it all on such a big project. On average, for every \$7 in Procurement Budget Authority voted by Congress this year, only \$1 will be spent -- i.e., become Outlays -- this year. The rest will be spent in future years.
- o As a result, in order to block \$1 in Procurement Outlays this year, we

2/12

136-520-680

must sequester \$7 in Budget Authority. We cannot reach the \$1 in Outlay savings mandated by Gramm-Rudman without slashing \$7 from the Pentagon's bank account, that is, from its Budget Authority.

- o The ratio of Budget Authority to Outlays -- that is, the speed with which Budget Authority is converted to Outlays -- varies across the many budget accounts. For the total, it comes to about 2.2-to-1 this year. In other words, to stop \$1 in defense Outlays (excluding military personnel), we must sequester \$2.20 in defense Budget Authority.

Prospects--The Coming Sequestration

That's a lot of background to bring us to this year and what is happening now. For the FY90 budget year now before Congress, the President has submitted a budget proposal that he says will meet the Gramm-Rudman deficit target of no more than \$100 billion. In fact, his budget places the deficit at \$91.1 billion -- a stunning drop from the \$150 billion to \$160 billion range of the past three years, as shown in Table 1. It's especially stunning considering:

- o The President's budget reads his lips -- there are no new taxes to boost revenues;
- o The President's budget lists new programs he wishes to be identified with -- they cry out for more Outlays, not less; and
- o The President's budget raises defense spending enough to cover inflation's impact -- defense does nothing for deficit reduction.

To be blunt, the President's bottom line on the deficit is etched in with some creative accounting and a lot of rosy assumptions about the economy. For example, his budget assumes revenues will leap a whopping 9 percent in a single year. It will take more than good planning for unemployment rates, inflation rates and interest rates to remain as low as the President assumes for purposes of projecting his budget. But that's neither here nor there. As I mentioned earlier, Gramm-Rudman doesn't care what deficit actually results; it only cares about what we say it will be.

Then all should be fine in the kinder, gentler nation.

Dark cloud number one: The President's budget isn't moving. It's encrusted with political barnacles. Take just two Bush proposals that haven't flown in the past: Asset sales (saving \$6 billion) and the Diet COLA (a proposal to provide federal retirees with cost of living allowances less than the rise in the cost of living, saving \$3.5 billion). The Bush budget is full of such non-starters. Furthermore, sequestration will hit domestic programs hard. Some domestic programs will take a heavier hit from sequestration while others will take a heavier hit from the Bush budget. On the whole, the Bush budget would skim one-third more off domestic programs than would sequestration. Thus there is no encouragement for liberals in the aggregate to advance the budget -- they see a better outcome with sequestration. As a result, the Bush budget is dead. Assuming the Congress does not enact all 13 appropriations bills by October 15 (with the assumed deficit held within the Gramm-Rudman target), Gramm-Rudman directs that something called the "current services budget" be reviewed for a possible sequestration.

10/12

136-520-680

Dark cloud number two: Despite OMB's rosy assumptions on unemployment, inflation and interest rates, the current services budget shows a deficit of \$126 billion. "Current services" means the previous year's budget projected into the current year with only enough money added to keep current services flowing, i.e., enough money to cover inflation and fact-of-life increases (like more people retiring and going on Social Security.) The current services budget assumes the government is on automatic pilot. That \$126 billion deficit projection would kick in sequestration with the effects shown in Table 2.

Table 2
THE GRAMM-RUDMAN TRACK
(billions of dollars)

Gramm-Rudman deficit ceiling	\$100
"Current Services" deficit	126
Gramm-Rudman sequestration	26
Half of sequestration applied to defense	13
Conversion of Outlays to Budget Authority	30
Defense BA subject to sequestration *	271
Percent of above Defense BA sequestered	11%

* This is the sum of FY90 BA that will be outlayed in FY90 minus military personnel funding plus prior year BA not yet obligated.

As Table 2 shows, this would require stripping \$13 billion from defense Outlays. Assuming the President excludes military personnel, that would mean a cut in defense Budget Authority totaling a whopping \$30 billion or close to 11 percent of the sequesterable FY90 defense budget.

Let me put that \$30 billion into perspective. In the high-flying years when Defense Secretary Caspar Weinberger was submitting pie-in-the-sky budget requests, and Congress was slashing with ease, we averaged Budget Authority cuts of \$21 billion a year for six straight years. Now, we are looking at a budget submission for FY90 that has already gone through three budget scrubs or reductions within the Reagan and Bush Administrations — two under Secretary Frank Carlucci and one just after the Bush inauguration. And yet we are talking about cutting this triple-scrubbed budget by much more than we previously cut unscrubbed budgets. There's trouble brewing.

Looking back at the FY86 sequestration, it's quite clear sequestration was not the end of the world. The amazing thing is that sequestration did not live up to its horrific billings. Many of us in Congress were gnashing our teeth and anticipating all sorts of terrors. None of them materialized. The Pentagon weathered the crisis with nary a ripple. Consequently, there's a temptation to say, "Sequestration, obfuscation; why worry?" And that was my initial reaction -- until I worked my way through the details. That showed me there are four reasons to worry.

First, the one obvious worry is the size of the cuts. In FY86, we chopped \$14 billion off Budget Authority. Now we are looking at a \$30

10/123 136-520-680
 billion chop — more than twice as much. But this year's problem is not that modest. Sequestration actually threatens to do quadruple or greater the damage of 1986 — for reasons two and three.

Reason Number Two to worry: At the time of the last sequestration, we were forecasting inflation that didn't materialize. We ended up cutting funds appropriated to cover inflation that didn't occur. This time, I suspect the inflation pattern will be reversed. Table 3 shows how the Pentagon's projected rate of inflation (the rate used in putting together each year's budget) compares with the actual rate calculated for the Defense Department after the year ended. In FY86, when we sequestered 4.9 percent of the budget, 1.4 percent of the budget — or almost one-fourth of what we sequestered — was unneeded inflation padding. In FY89, we appear headed in the opposite direction as the March estimate of inflation exceeds what was included in the budget to cover inflation.

Table 3
 HISTORY OF INFLATION
 (percentages)

Fiscal Year	DoD Projection	Actual rate	Diff. + or -
1982	8.9	7.5	+1.4
1983	6.3	3.6	+2.7
1984	3.7	3.0	+0.7
1985	4.5	3.3	+1.2
1986	4.0	2.6	+1.4
1987	3.4	3.1	+0.3
1988	4.5	3.6	+0.9
1989	3.4	3.6 est.	-0.2
1990	3.0	---	---

sequestration

Source: National Defense Budget Estimates for FY1990/1991, Office of Assistant Secretary of Defense (Comptroller), March 1989, Table 5-10.

The Administration is assuming a rosy economic future with little inflation. Should inflation be greater than officially forecast, the defense budget would suffer a greater cut than would appear on the surface because funds left over after sequestration would have to be used just to cover inflation. To simplify, the 4.9 percent cut last time was only a 3.5 percent cut in reality (4.9% cut minus 1.4% inflation excess = 3.5%). Today an 11 percent cut might really turn out to be a 12 percent cut (11% cut plus 1% uncovered inflation = 12%). Thus, we'd be talking about a sequestration doing almost 3-1/2 times the damage of four years ago.

Third, FY86 was the first year defense suffered a real cut after six straight years of steady real increases. The budget history is shown in Table 4. The buildup was big and fast. The Defense Department budget in all categories was well padded. The sequestration just sliced a little off the top.

12/13

136-520-680
-7-

Table 4
REAL DEFENSE BUDGET AUTHORITY
(in billions of constant FY89 dollars)

Year	\$	Change
FY78	217	
FY79	214	- 1%
FY80	218	+ 2%
FY81	244	+13%
FY82	272	+12%
FY83	298	+ 9%
FY84	312	+ 5%
FY85	334	+ 7%
FY86	321	- 4% sequestration
FY87	310	- 3%
FY88	301	- 3%
FY89	299	- 1%

But FY90 will be the fifth straight year of real declines in the defense budget. The padding is gone. One can argue that in FY86's 5 percent sequestration, four percentage points came from excess inflation and budget padding and only one percentage point cut into red meat; conversely, for FY90 one can argue that only one percentage point is padding and the other 10 percentage points are real. In that case, this year's sequestration would be 10 times more serious than the previous sequestration. Is that doomsday gamesmanship -- an over-reliance on worst case analysis? Perhaps. Let's be optimistic and say four percentage points are padding. Thus, this year's sequestration would be "merely" six times worse than the last time around.

Fourth, the allocation of the cuts -- equal reductions from every "program, project and activity" -- is purely mechanical. Stated more bluntly, it is mindless. No one in his right mind would just lop 11 percent off every defense program -- slashing equally from high priority programs as well as low priority programs. It's cuckoo. We did it in FY86, but -- for the reasons outlined above -- the across-the-board cuts were not so cuckoo in practice as in theory. This year -- for the same reasons outlined above -- the cuckooiness is likely to come home in spades.

- o Do you really want to cut 11 percent off the one Trident sub we will fund? (If so, please indicate whether the 11 percent should come from the fore or the aft.)
- o Do you really want to cut 11 percent off the new barracks being built at one of our bases? (If so, please indicate whether we should drop the toilets and showers, or just skip the roof.)
- o Do you really want to cut 11 percent off the Army's M-1 tank program? (Even after Gorbachev's announced cutbacks are completed, the Soviets will still outnumber us 2-to-1 in tanks.)
- o Do you really want to cut 11 percent off readiness -- such things as training time, maintenance of equipment, and spare parts? (Does it really make sense to keep the people and equipment but not to train them and maintain them?)

12/13

136-520-680

Yes, there's a certain silliness in these examples. But that's because there's a silliness in Gramm-Rudman's mechanistic approach. The Gramm-Rudman sequestration formula's reason enough to want to avoid a Gramm-Rudman sequestration.

Yes, if we had to cut defense 11 percent, we would probably cut the M-1 tank program -- but not by anywhere near as much as 11 percent, given the huge Soviet lead in tanks. And what about personnel? Gramm-Rudman says you either cut it by the full percentage or exempt it entirely. You certainly wouldn't want to cut manpower funding by 11 percent -- since that would mean firing up to a fifth of the people in uniform. But if you're going to cut defense 11 percent overall, logic dictates that you slim the force structure by at least a couple of percentage points.

In sum:

- o A sequestration this fall would not amount to peanuts, as was true in FY86.
- o A sequestration this fall would in reality not amount to twice the bite of FY86, but several times the bite -- because the padding has already been wrung out of the budget, and because inflation is pointing in the opposite direction.
- o A sequestration this fall would produce not merely large cuts, but also mindless ones because the allocation formula forces the Pentagon accountants to do what no thinking planner -- whether of the right or the left -- would ever do.

Whence whither?--Where do we go from here?

That's the hole we are in. What are we going to do about it? There are four logical alternatives. Any of them could be tried, or some combination might be used.

First, we can just accept sequestration -- and duck.

Second, the Congress could write an alternative budget after sequestration so that the worst aspects of the across-the-board cuts are nullified and some rationality is restored to the budget. Such an alternative would require the President's signature, however. It would also have accept the bottom line of \$26 billion in outlay cuts.

Third, the Congress could rewrite the Gramm-Rudman goals and stretch them (again) in order to make the declining deficit slope shallower and thus ease the difficulty of cutting the deficit.

Fourth, replicating the events of two years ago, the Executive and Legislative Branches could come together in another Budget Summit at which the President's lips would be sealed and sufficient "revenue enhancements" approved to limit the scale of budget cuts.

The first is a prescription for disaster. The second merely ameliorates disaster. The third makes practical sense, but political nonsense, since it makes everyone look silly. The last has the benefit of being good, sound, rational policy -- which doesn't mean we'll do it.

####

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

28

טופס מברק
דף: 1 מתוך: 1 דפים
סוג בטחוני: שמור
דחיפות: מידי
תאריך/ז"ח: 23/3/89-16:20

622

אל: המשדר

אל: מצפ"א

ארה"ב - מדינה פלסטינית

גראהם פולר מ"ראנד" אמר לי שאל לנו להשלוח את עצמנו שהתנגדותה של ארה"ב למדינה פלסטינית היא קטגורית, ושהתרשמותו משיחות בושינגטון היא שמתגבשת מגמה הרואה בהקמת מדינה עצמאית את האופציה הפחות גרועה.

פלג

10

2 שיהי אלושה 3 דוד גדיה 1 טהבס 1 גוס 1 גאונא 1 גלב 1 בוצו
1 גוס 1 ואלים 1 אג 1 יח 1 אלן
2 1 4 4 1443 4

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

18408

תאריך : 24.03.89

** נכנס

1071

**
**
**
**

חוזם: 3,18408

אל: המשרד

מ-: אוטבה, נר: 81, תא: 230389, זח: 1600, דח: מ, סג: 10

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מידי

אל: מצפ'א

דע: שטיין, פלג-וושנינגטון

קנדה-אש'פ.

בהמשך לדיווח על פרשנות של JOHN AUSMAN למדיניות קנדה כלפי אש'פ-במברקיננו 75 מהיום.

1. AUSMAN אכן מבטא המגמה במשה'ח כאן הנוטה בהגמשת העמדות העקרוניות והתקרבות לאש'פ. במגעי עימו מאז הצטרפות קנדה למועבי'ט התיחס כמעט בנוקשות לטיעוננו בהקשר לדיוני המועצה בעינינינו ורמז על אי נוחות אפשרית בפניה תעמוד משלחתו באו'מ בהקשר לסיכסוך הפלסטינאי - ישראלי. עקב נוקשותו ניהלנו לאחרונה מגעינו בנושאים אומיים באמצעות אגף מזה'ת ושם הסכימו לאמץ טיעוננו שיורו'ת קנדה במועבי'ט אינה צריכה הגיונית להשפיע על דרג היחסים הביטראליים עם אש'פ.

2. במקביל, ראויה לציון תופעת המעקב הצמוד בו נוהג משה'ח כאן אחר התרחשויות בזירת המימשל האמריקאי -אש'פ והקהילה היהודית בוושנינגטון. בסגל שגרירותם בוושנינגטון מכהן STEVEN HIBBARO בעל המנדט לשמש כאיש קשר לאירגונים יהודיים ולעכוב אחר התפתחויות בסיכסוך ערבי-ישראלי. לנ'ל שם של דיפלומט מוכשר כאן והספקתי להכירו ולקרבו עוד במהלך שירותי בוושנינגטון. בימים אלה עלה בתקשורת שהנ'ל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ניפגש גם עם עבדל רחמאן, ראש משרד האינפורמציה של
אש'פ בוושינגטון, ונודה לשגרירותנו שם באם תיתן
הערכה לגבי היקף פעילותו העדכנית על מנת שנקבל
אידיקציה על הזנתו את מעצבי המדיניות כאן.

זהר

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד,
בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

18799

תאריך: 24.03.8

נכנס **
**
**
**

סודי

חוזם: 3,18799

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 628, תא: 230389, זח: 1730, דח: ב, סג: 10

תח: 6 גס: משרדים

נד: 6

סודי / בהול

אל: לשכת רה"מ - אריה מקל

דע: מצפ"א - עבור השגריר ארד

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

ביקור רה"מ.

1. להלן פרטי תכנית הביקור מעודכנים ל-23/3.

יום ד', 5.4.

08:15 - הגעה לווינגטון / שדה התעופה אנדריוז (סופי)
הגעה ל- REFLECTING POOL.

11:00 - מזכיר המדינה (טנטטיבי)

12:00 - 13:00 - א"צ עם מזכיר המדינה (טנטטיבי)

13:15 - 14:00 - מזכיר ההגנה (טנטטיבי)

16:00 - 16:30 - שר הסחר מוסבאכר (סופי)

16:30 - 17:00 - שר הבינוי ג'ק קמף (סופי)

18:30 - 20:00 - ק"פ בשגרירות (לא סופי)
מתנים לתשובתכם אם לקיים קבלת הפנים.

סודי

1111

* 0101

**
**
**

2,18799:0110

11:1111

10:10, 11:11, 12:12, 13:13, 14:14, 15:15, 16:16, 17:17, 18:18, 19:19, 20:20

21:21, 22:22, 23:23, 24:24, 25:25, 26:26, 27:27, 28:28, 29:29, 30:30

31:31

1111 1111

11:11 - 12:12 - 13:13 - 14:14 - 15:15 - 16:16 - 17:17 - 18:18 - 19:19 - 20:20

21:21 - 22:22 - 23:23 - 24:24 - 25:25 - 26:26 - 27:27 - 28:28 - 29:29 - 30:30

31:31 - 32:32 - 33:33 - 34:34 - 35:35 - 36:36 - 37:37 - 38:38 - 39:39 - 40:40

41:41 - 42:42 - 43:43 - 44:44 - 45:45 - 46:46 - 47:47 - 48:48 - 49:49 - 50:50

51:51 - 52:52 - 53:53 - 54:54 - 55:55 - 56:56 - 57:57 - 58:58 - 59:59 - 60:60

61:61 - 62:62 - 63:63 - 64:64 - 65:65 - 66:66 - 67:67 - 68:68 - 69:69 - 70:70

71:71 - 72:72 - 73:73 - 74:74 - 75:75 - 76:76 - 77:77 - 78:78 - 79:79 - 80:80

81:81 - 82:82 - 83:83 - 84:84 - 85:85 - 86:86 - 87:87 - 88:88 - 89:89 - 90:90

91:91 - 92:92 - 93:93 - 94:94 - 95:95 - 96:96 - 97:97 - 98:98 - 99:99 - 100:100

101:101 - 102:102 - 103:103 - 104:104 - 105:105 - 106:106 - 107:107 - 108:108 - 109:109 - 110:110

111:111 - 112:112 - 113:113 - 114:114 - 115:115 - 116:116 - 117:117 - 118:118 - 119:119 - 120:120

121:121 - 122:122 - 123:123 - 124:124 - 125:125 - 126:126 - 127:127 - 128:128 - 129:129 - 130:130

131:131 - 132:132 - 133:133 - 134:134 - 135:135 - 136:136 - 137:137 - 138:138 - 139:139 - 140:140

141:141 - 142:142 - 143:143 - 144:144 - 145:145 - 146:146 - 147:147 - 148:148 - 149:149 - 150:150

151:151 - 152:152 - 153:153 - 154:154 - 155:155 - 156:156 - 157:157 - 158:158 - 159:159 - 160:160

11:00 - 11:30

(יום שבת)

המשטרה

11:30 - 12:00 : אירועים במסגרת יום שבת
12:00 - 12:30 : אירועים במסגרת יום שבת

12:00 - 12:30 : אירועים במסגרת יום שבת
12:30 - 13:00 : אירועים במסגרת יום שבת

13:00 - 13:30 : אירועים במסגרת יום שבת

13:30 - 14:00 : אירועים במסגרת יום שבת

14:00 - 14:30 : אירועים במסגרת יום שבת
14:30 - 15:00 : אירועים במסגרת יום שבת

15:00 - 15:30

15:30 - 16:00 : אירועים במסגרת יום שבת
16:00 - 16:30 : אירועים במסגרת יום שבת

16:30 - 17:00 : אירועים במסגרת יום שבת

17:00 - 17:30 : אירועים במסגרת יום שבת
17:30 - 18:00 : אירועים במסגרת יום שבת

18:00 - 18:30 : אירועים במסגרת יום שבת
18:30 - 19:00 : אירועים במסגרת יום שבת

19:00 - 19:30 : אירועים במסגרת יום שבת
19:30 - 20:00 : אירועים במסגרת יום שבת

20:00 - 20:30 : אירועים במסגרת יום שבת

20:30 - 21:00

21:00 - 21:30 : אירועים במסגרת יום שבת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

11:30 - המראה לשיקאגו.

2. ממת'נים להרכב הפמליה, רשימת עיתונאים, אנשי הבטחה וכן החלטתכם לגבי המתנות שיוענקו.

3. מה- A.E.I. שואלים אם רה'מ' יאות לקבל שאלות מהקהל.

4. אנא בבהול חוזר בנושא קבלת הפנים בשגרירות.

לש' שגריר

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, מנכל, בנצור, מצפא

08:11 - פגישת עבודה.

5. אדם'ים יתקבלו, פגישת עבודה, חלוקת עבודה, חלוקת עבודה, חלוקת עבודה.

5. אדם'ים יתקבלו, פגישת עבודה, חלוקת עבודה, חלוקת עבודה, חלוקת עבודה.

5. אדם'ים יתקבלו, פגישת עבודה, חלוקת עבודה, חלוקת עבודה, חלוקת עבודה.

אדם'ים יתקבלו

אדם'ים יתקבלו

אדם'ים יתקבלו, פגישת עבודה, חלוקת עבודה, חלוקת עבודה, חלוקת עבודה.

נכנס

בלמס

חוזם: 3,17991

אל: המשרד

מ-: אוטבה, נר: 75, תא: 230389, זח: 0900, דח: מ, סג: גבל

תח: א גס: צפא

נד: א

מידי/בלמס

אל : מצפא

מאת : אוטבה

קנדה - אשף.

1. בהרצאה בסמינר בטורנטו הכחיש JOHN AUSMAN סגן מנהל ארבל במשהח הקנדי כי בנושא מדיניות המזהתית של קנדה ובנושא העלאת דרג המגעים עם אשף ישנם חילוקי דעות אישיים בין רוהם מלרוני ושהח קלארק. הנושא שנוי במחלוקת טען AUSMAN בתוך הממשלה הפדרלית ויש שתי אסכולות אך בהחלט אין זה נושא לויכוח אישי בין רוהם למשהח. עמדה אחת כלפי הנושא טען AUSMAN (המיוצגת על ידי משרד רוהם) טוענת כי לקנדה צריכה להיות מדיניות חוץ בעלת חוסן פנימי שאינה משתנה עם כל התפתחות בשטח. והעמדה האחרת, המבוטאת במיוחד על ידי משהח היא שיש לנהוג אחרת.

2. AUSMAN הוסיף כי לדעתו כשרוהם מלרוני טען כי אין כעת דיון בנושא שינוי המדיניות כלפי המזהת התיחס רוהם לסהכ המדיניות המזהתית ולא דוקא לנושא המגעים עם אשף.

3. הכתבה בנושא שפורסמה ב-גלוב אנד מייל (23/3) בדיפ הקרוב.

ולצר

6406

מסמך 22 ודף אחת בערך 30967

19971: E

24.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

17.05.88 12:00

17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00
17.05.88 12:00

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* * * * *
* 2 דף * מתוך 2
* 2 עותק * מתוך 8
* * * * *

*להורדת המתח והאלימות בגדמ'ע ועזה. אין למימשל שום כוונה
*לפעול וממילא גם לא להיראות כפועל למען הידברות בין
*ישראל לאש'ף.

* (4) היוז אמר שהנשיא בוש הזכיר בשיחותיו עם הנשיא הרצוג
*ושה'ח ארנס רצונה של ארה'ב לשלב ירדן בתהליך כיוון שירדן
*היא חלק מהתמונה הכללית ואין לתאר הסדר בלחה וכן בגלל
*רצונה של ישראל לראות בירדן צד למו'מ.

* (5) היוז סיפר שארה'ב מוכנה עתה, משקיבלה הסקירה על מצבה
*של שארית פליטת יהודי תימן למיפגש בוזשינגטון בין נציגנו
*לשגריר ארה'ב בתימן לתאם דרכי פעולה.

* * * * *
*בנצור

* * * * *
*רש

* * * * *
*תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור

6406

משרד החוץ
מחלקת הקשר
בניין המשרד
מס' 25
תל אביב
טל' 35442

שמור/רגיל
403 .א.צ

וושנגטון

בהמשך למברק הברכה של ראש העיר טדי קולק למזכיר המדינה -
רצ"ב העתק מתשובת המזכיר כפי שהועברה לראש העיר ע"י
הקונכ"ל וילקוקס.

לידיעתכם.

לשכת סמנכ"ל צפ"א ופ"י
24 במרץ 1989

SM 1263

מה שישם את
בנימין נתניהו
גבול

6
1/3

✓

1067; VII!

CONSULATE GENERAL OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

2/13

March 15, 1989

Dear Mr. Teddy Kullala
Mayor of Tecumseh

Dear Teddy,

Secretary Baker asked me to send you
the attached with his greetings and his hope
that he might have a chance to meet you
on a future trip to Washington.

With best wishes for your speedy recovery
and return to your active pace!

Phil Wilcox

1067: C.Y.I

CONSULATE GENERAL OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

March 7, 1989

3/3

The Honorable
Teddy Kollek
Mayor of Jerusalem
Municipality of Jerusalem

Dear Mayor Kollek:

Secretary Baker has asked me to send to you the following
reply from him to your recent letter of congratulations:

"Dear Mayor Kollek:

"Thank you for your kind letter on my becoming
Secretary of State and please accept my warm
congratulations on your recent re-election as Mayor of
Jerusalem. I have long admired your efforts to
maintain Jerusalem's character as a city of amity and
reconciliation.

"I believe strongly that the unity of Jerusalem cannot
be brought into question and agree with you fully that
resolution of Jerusalem's status will be crucial to a
final, comprehensive settlement of the Arab-Israeli
conflict. Best wishes for your sixth term in office.

"Sincerely yours,
"James A. Baker, III"

Sincerely,

Philip C. Wilcox, Jr.
Consul General

להאגף ד"ר א"ח

בהול

307

דחיפות : בזול לבוקר	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף :	1
סווג : שמור	טופס מברק	מתוך :	1
מס' וזמן חבור :		אל : המשרד	
231630		דע :	
מס' מברק :		מאת : השגריר-נאו"ם	
0 0705			
המשרד			
חיק 206.02			

אל : אריה מקל-לשכת ראש הממשלה.
 דע : יוסי בן אהרון-מנכ"ל ממראה"ם. סמנכ"ל ארב"ל, מנהל אר"ב"ל 2.
 הקונכ"ל/ידיד-כאן.

מאת: יוחנן ביין-נאו"ם.

פגישת ראש הממשלה עם מזכ"ל האו"ם. לשיחותינו הטלפוניות.

1. תואם וסוכם יום ג' 11 באפריל שעה 1000 בקומה 38 בבנין האו"ם.

2. הבריקונא מי מפמליית רוה"מ ישחתף.

ברכות

נאו"ם

שם השולח: יוחנן ביין

תאריך: 23.3.1989

2
 שיה סולטניה ג'א ג'א ג'א
 1
 בית אורמאל 2
 ג'א/ג'א ג'א ג'א ג'א
 1

משרד החוץ

סודי - ביו תר
לעיניו בלבד

לשכת הסר

לניה - אשתי

לדן 15

1989

22 בחודש
265

אמנו

לכבוד
מר אליקים רובינשטיין
מזכיר הממשלה

1. מצ"ב נייר שהכנתי עבור שה"ח על סיכום עמדות הממשל האמריקאי, כפי שעלו מתוך שיחותיו בושינגטון עם האישים האשונים.
2. לחשומח לבך, שבעדות מזכיר החדינה בקונגרס מיום 21.3.89, הושם דגש על נושא ההסדר הסופי והעמדות הבסיסיות.
3. לעיוןך.

בברכה,

סלי מרידור
יועץ חדיני לשה"ח

סודי - ביותר

1989 19 במרץ
260

עמדות מחשל ארה"ב - שיחות שה"ח בושינגטון - 13.3.89

1. ב- 13.3.89 קיים שה"ח פגישות בושינגטון עם נשיא ארה"ב, ס/הנשיא, מזכיר המדינה והיועץ לבטחון לאומי.

2. להלן עיקרי העמדות שהכיעו נציגי המחשל בנושאים השונים:

א. ישראל - ארה"ב

- 1) הדגשת הקשר המיוחד בין המדינות.
- 2) המחשל ממשיך במדיניות המחשל הקודם ביחס לישראל.
- 3) מאז כניסתו של המחשל לתפקיד הטילה ארה"ב וטו על כל הצעה נגד ישראל באו"ם.
- 4) המחשל יפעל לעמדה משותפת (UNIFIED POSITION) עם ישראל ויימנע מלהפתיעה.
- 5) הזמן פועל לרעת ארה"ב וישראל. מוטריים ביותר מן האינתיפאדה.
- 6) יש שינוי בדעת הקהל וגובר החשש שמפסידים את הקרב.
- 7) סקפטיות לגבי כוונות ישראל באשר ליוזמות ורעיונות חדשים.

ב. עמדת המחשל בנושא תהליך

- 1) לארה"ב התפקיד המרכזי במזה"ת, אינה רוצה להיות פסיבית, אך לא תילחץ לפעול נגד רצונה.
- 2) המחשל לא יסכים "להפסיד הזדמנות" BUSH : "I DON'T WANT TO MISS AN OPPORTUNITY. "לא אתן לשום הזדמנות לחלוף מבלי לבדוק אותה".
- 3) המחשל מעוניין בתחילת תהליך, LET US FIND A WAY TO MOVE THIS THING FORWARD.
- 4) הצעדים הקשורים לתחילתו של תהליך, חשוב שיהיה ברור שמכוונים לקראת המשך.
- 5) דרוש שינוי אוריה בשטח, באמצעות צעדים הדדיים, וזאת לקראת המו"מ על הסדר ביניים ו/או לקראת קיום בחירות.
- 6) המחשל יחתור למו"מ ישיר בין ישראל לשכנותיה.

ג. ביקור דאה"מ - ציפיות

- 1) הנשיא מצפה לביקורו של דאה"מ ומאוד מקווה לשמוע ממנו רעיונות חדשים.
- 2) מעוניינים באלמנטים חדשים שיאפשרו התקדמות. "משהו עליו יוכלו לבנות".
- 3) מקווים שישראל תנקוט צעדים בשטח שיספרו את האוירה, עוד טרם בואו של דאה"מ ו/או בזיקה לביקורו.

ד. אש"פ

- 1) הנשיא : א. הכיע ענין לדעתנו האם אין חיוב בהצהרות ערפאת ומהלכי אש"פ.
ב. המחשל רואה בחיוב את הצהרות ערפאת, אם כי פתוח לשמוע נתוני מודיעין מישראל בנוגע למעורבות ערפאת וארגונו (פת"ח) בטרור.
- 2) מוזכיר המדינה : רמת הטרור בשטח מעוררת ספק באשר לסיכויי הידברות עם פלסטינים, ללא ברכת אש"פ. הצורך בברכת אש"פ לתהליך היא עובדת חיים שיש להכיר בה.
- 3) היועץ לבטחון לאומי : א. מטיל ספק לגבי מידת התנגדות ישראל לקשר עם אש"פ, בצטטו סקר דעת קהל שנערך בישראל.
ב. בחירות ייתכנו רק אם אש"פ ייתן ברכתו.
ג. מעריך שפעולות הטרור נועדו, בעיקר, להכיר את ערפאת.

ה. ירדן

- 1) חשיבות רבה להשתתפות ירדן בתהליך.
- 2) ספק לגבי אפשרות לשילובה כיום.
- 3) בעתיד יזדקק חוסיין לחסות בינ"ל, וייתכן שגם להסכמת אש"פ, כדי להשתתף בתהליך.
- 4) ייתכן שאם יתחיל תהליך ללא ירדן - יהווה תמריץ למלך להצטרף. (דניס רוס)

ו. ועידה בינ"ל

- 1) עדיין מוקדם מדי. אפשרית בעתיד, רק לאחר הכנה מדוקדקת וכחסגרת למו"מ ישיר.
- 2) ייתכן שתהיה דרושה בעתיד כדי להביא למו"מ ישיר עם חוסיין.

ז. ברה"מ

- 1) מעורבותה של ברה"מ אינה נחוצה עתה, אם כי ייתכן שבעתיד תיווצר הזדמנות אמיתית. (REAL OPPORTUNITY)
- 2) התנאים לשילובה של ברה"מ - חידוש יחסים עם ישראל והשפעה ממתנת על ארגוני המחבלים ועל סוריה ולוב.

3. הערכה

- א. המחשל רואה עצמו, בשלב זה, כמשויך דרכו של המחשל הקודם באשר ליחסים המיוחדים עם ישראל ובאשר למדיניותו המזרח-תיכונית.
- ב. המחשל מעריך כי לישראל קשיים בדעת הקהל, בתקשורת ובקונגרס.
- ג. המחשל אין עדיין תכנית מדינית מקפת.
- ד. נראה כי בשלב זה אין למחשל כוונה מעשית לנסות ולהביא להסדר כולל ישראלי-ערבי, הן בגלל הערכת הסיכון הכרוך בכישלון והן מתוך אי רצונו לשלב את ברה"מ בתהליך לעת עתה.
- ה. בשלב זה מעוניין המחשל לשמור על יחוונו היחסי באזור ולהביא לפעילות מדינית המוגבלת למישור הישראלי-פלסטיני, שתוביל לצעדים הדדיים, לשיפור אוריה, להפסקת האלימות וליצירת בסיס להסדר ביניים.
- ו. בהקשר זה ממחין המחשל לדעיונות מראש המחשלה שיאפשרו לו תחילת עשייה מדינית ונישור על פני פערים.
- ז. נראה כי גורמים בממשל מעריכים, שיתכן שיהיה צורך להשיג את ברכת אש"פ, כדי לאפשר קיומה על הפעילות במישור הישראלי-פלסטיני. כמו-כן, אין להוציא מכלל אפשרות שיש הרואים בדיאלוג עם אש"פ גם אמצעי להפעלת לחץ על ישראל, ואולי על ירדן, לשנות עמדותיהן.
- ח. ייתכן שהממשל ישתמש בדיאלוג עם אש"פ כדי להשיג את הסכמתו של הארגון לתהליכים בשטח. לשם כך עשוי המחשל להציג בפני אש"פ צעדים ישראליים כויתור שהושג ע"י ארה"ב. כן עשוי המחשל להבטיח לאש"פ תמורות שונות, כדוגמת שילובו בתהליך המדיני בשלבים מתקדמים, העמקת הדיאלוג, ביקור ערפאת בווינגטון וכו'.
- ט. אין להוציא מכלל אפשרות, כי בשלב מתקדם יותר יפנו האמריקנים לניסיון להגיע להסדר כולל, חוץ שילובם של הרוסים, כחלק מפעולה בין מעצמות רחבה. (כשדיבר על אפשרות לפעולה בעתיד עם הרוסים, דיבר הנשיא על REAL OPPORTUNITY). הני"ל כחובן כפוף להתפתחות ביחסי ארה"ב-ברה"מ ולהערכת המחשל את עמדת ישראל באותה עת.

משרד החוץ-מוחלקת הקשר

17359

תאריך: 23.03.87

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 3,17359

אל: המשרד

מ-: וווש, נר: 599, תא: 220389, חז: 2000, דח: ר, סג: 10

תח: @ גס: צפא

נד: @

רגיל/סודי

סמנכל צפא, מנכל בטחון, מנכל אוצר

דע : מקשח/משהבט, (הועבר בנר 464). ציר כלכלי/כאן

מאת: ק. לקונגרס

פגישה עם קונגרסמן אובי

ב-20/3 נפגשנו הציר, למדן והח'מ' עם קונגרסמן אובי יור ועדת המשנה לפעולות זרות של ועדת ההקצבות. נכחו 3 עוזרים.

1. הציר פתח והתייחס לדברי אובי בפגישה עם שהח. השנה תהיה זו הגרועה ביותר לקיצוצים מבחינת ישראל. ישראל תיאלץ ליטול סיכונים כחלק מתהליך השלום וזאת על רקע מירוך חימוש קונבנציונאלי בלתי רציונאלי באיזור והכנסת נשק כימי וטק'ק לזירה. בינתיים עלינו לנקוט באמצעים מיידים (הביא כדוגמא רכישת חלקי מערכת הפטריוט שאין ביכולתנו לרכוש אותה בשלמותה). במקביל הממשל מחוייב למכירת נשק למדינות ערב. לשאלת אובי על סטטוס מכירות הנשק לסעודיה התייחס הציר ופירט רשימת יעבץ ומרכיביה. בנוסף לעיל נכנסנו להתחייבויות סביב רכישת מטוסי F-16 ומודרניזצית חה'י. במצב זה, יקשה עלינו לספוג קיצוץ של 10 אחוזים. (ראו בהקשר זה דיווחינו על השימועים בוועדת ההקצבות. שלנו נר 521 מ-20/3). אנו מבינים הקשיים התקציביים האמריקניים אולם מבקשים להדגיש השנה הקשה העוברת על ישראל.

6406

משרד החוץ - מוחלקת הקשר

הוצאות אדירות בתחום השיכון והמדע שתגרמנה מהצורך בהעלאת התקציב. לפיכך, תהיה בעיה חמורה אף יותר מהשנה להגיע ליעד של ג'ר. ככל שיאריכו בלחצים על הנשיא בוש לשבור את הבטחתו כך ישארו 'תקועים' לזמן ממושך יותר.

5. הציר שאל האם יש סיכוי לפטור עבור פונקציה 150. אובי השיב כי ועדת התקציב יכולה לקבוע כל תקרה מספרית אולם עליו לקחת את החוק למליאה ואז אין שליטה על הצבעת החברים. בתשובה לשאלתנו אמר אובי כי עמדת הדמוקרטים היא שיש לקצץ בסעיף ההגנה כמו בסעיפים אחרים והוסיף כי הוא לא יתמוך בפונקציה 150 אם לא תקוצץ כמו סעיפים בנושאי פנים. הוא לא יסכים להגנה על פונקציה 150 (הערה: כפי שנעשה בפסגה התקציבית של 1987) ומאידך לא יסכים לאפלייתו לרעה.

6. לשאלה האם באווירה פוליטית שונה היה מוצא אפשרות TO FENCE את מצרים ישראל וירדן השיב אובי כי גם השנה ניתן לעשות זאת אולם המחיר הפוליטי וה-P.R. יהיה עצום. מכל מקום עקרונית קל יותר להגן על ישראל ומצרים מאשר על פונקציה 150 בכללותה.

7. להערתנו כי האינטרס שלנו הוא בין השאר להחזיר את ירדן לתהליך השיב אובי כי אינו יודע מה יקרה בשטחים בשעה שיוגש החוק. לגבי ישראל אם לא יחול שינוי באיזור ישראל תמשיך לסבול מדימוי של מדינה בלתי גמישה. ניתן לשנות זאת בקונגרס אם תוכיח ישראל גמישותה מבחינה כספית. לכן, שאלתו היא, אם העמדה בקונגרס תהיה שעל כולם לשאת בעול ולהתחלק בקיצוץ האם יש נושאים שיוכלו להקל עלינו כמו STRETCHERS שאינם מופיעים בתקציב. למדן השיב כי קיים FAIR PRICING והסבירו. אובי הגיב כי בהנחה 'שיבלעו' כל STRETCHER שימצאו זה יהווה עבור ישראל EXTRA RELIEF למרות התקציב המצטמק. יהיה זה מועיל אם כל מדינה תשא בנטל ויוכלו להראות קיצוץ/הפחתה בסכומים המוקצבים וזאת מבלי להזכיר ה-STRETCHERS.

8. הציר הגיב ואמר כי למרות שאנו מבינים פנייתו, העדיפות שלנו היא לקבל 3 ביליון דולר על פני STRETCHERS.

9. לשאלתו הישירה של אובי האם יש סכום כלשהו אותו נוכל 'לבלוע' (היינו להסכים לקיצוץ) למען הטיעון של תקציב מצטמק השיב הציר כי קשה לנו למסור נתונים בשלב זה גם לאור העובדה שאיננו יודעים עדיין מה יקרה עם פונקציה 150.

6406

10445 יחיד תמורת כ"ח 10445

10. אובי חזר להצעתו/שאלתו כי עדיף ללכת למליאה ולומר שאף מדינה לא התחמקה מהגזירה ושאל האם תהיה דרך לומר שהדבר אמור גם לגבי ישראל ומצרים. חוק זה צריך לזכות לטיפול כמו חוקים אחרים כאשר כל המדינות משתתפות בקיצוץ מבלי להזכיר מה חלקה של כל מדינה בקיצוץ. בהקשר זה הדגיש כי מדובר על השלב בו יעבור החוק בביה"ב שכן בשלב הקונפרנס (בין 2 הבתימ) דברים רבים עלולים להשתנות (כולל לטובה).

11. הציר שב ואמר (על מנת לא לטרוק הדלת בפניו של אובי) כי דבריו מחייבים שיקול ובדיקה מעמיקים וכי נשוב אליו בנושא.

12. לשאלת למדן האם ניתן לשמור על המסגרת של 3 ביליון אפילו אם ה-OUTLAY (ההוצאה בפועל) יהיה פחות, השיב אובי בשלילה והסביר כי לא ניתן לקצץ ב-OUTLAY מבלי לקצץ גם ב-BUDGET AUTHORITY.

13. אובי שאל האם סטייה מה-3 ביליון מהווה בעיה פוליטית? הציר השיב בחיוב והסביר כי בשוק ההון באירופה וארהב האשראי לישראל ניתן על בסיס העובדה שישראל מקבלת סך סיוע זה מארהב. היינו, ישנה קומבינציה של סימבוליות והצד המעשי. אובי שאל שוב, האם ניתן לטפל מבחינה פנים ישראלית בבעיית קיצוץ אפשרי בסיוע ע"י העברת מכתב מהבית הלבן והועדות המתאימות בשני הבתים שיסביר שהקיצוץ לא נעשה על רקע פוליטי אלא על רקע תקציבי ושהקיצוץ הוא זמני בלבד. תגובת הציר היתה כי על רקע של קיצוץ ACROSS THE BOARD ודאי שתהיה חשיבות למכתב כנ"ל. אובי הוסיף בהקשר זה, כי לאור דבריו של בייקר כי לא יחולו שינויים או קיצוצים בכוונתו להגיש דוח לואי לחוק (ראו מברקנו 521) בו יציין הקיצוצים שנעשו מסיבות תקציביות (בניגוד לפוליטיות). לדבריו ישראל ומצרים תופענה ברשימה זו של יעדים לקיצוץ שכאמור לא יהיו בעטיין של נסיבות פוליטיות. להערת למדן כי לא היינו רוצים להתחיל בשנה הבאה נושא הסיוע עם בסיס התחלתי נמוך של 2.9 ביליון דולר או 2.8 ביליון דולר וכי אנו זקוקים ל-REASSURANCES השיב אובי כי יוכל להוסיף באותו דוח לוואי שהקיצוץ נעשה מסיבות תקציביות למרות שהממשל ביקש מלוא הסכום ואם בשנה הבאה יתאפשר הדבר יוקצב מלוא הסכום.

14. הציר סיכם עמדתנו:

- אנו מעדיפים שיושג הסכם (פסגה תקציבית) שבעזרתו ניתן

אחרי שנים רבות של מאבק על חוקי המס
המסוימים.

התורה של המס היא לא אחידה כלל וכלל
על פי המס, המסוימים, המסוימים, המסוימים.
- BUDGET (מסוימים) המסוימים המסוימים המסוימים
(OFF).

כפי שניתן לראות על פי המסוימים המסוימים
המסוימים המסוימים המסוימים המסוימים המסוימים
REVENUES של המסוימים המסוימים המסוימים המסוימים.

המסוימים המסוימים המסוימים המסוימים

המסוימים

המסוימים, המסוימים, המסוימים, המסוימים, המסוימים, המסוימים, המסוימים, המסוימים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 23.03.89

18320

** נכנס
**
**
**

ש מ ו ר

חוזם: 3,18320

אל: המשרד

מ-: ני, נר: 692, תא: 230389, זח: 1500, דח: ב, סג: שמ

תח: @ גס: ארבל

נד: @

ש מ ו ר / ב ה ו ל

אל: מנהל ארבל 2.

דע: סמנכ"ל ארבל. לובראני - לשכת שהב"ט ת"א, קישור
כוחות זרים - משהב"ט ת"א

מאת: יוחנן ביין - נאו"מ.

יוניפיל - שאבע.

למברקכם 791 (שהגיע לאחר כתיבת מברק זה).

התקשרה טלפונית HISAKO SHIMURA עוזרתו של מארק גולדינג.
גולדינג נמצא עתה בדרום אפריקה וביקש ממנה להעביר אלינו
כדלקמן:

מפקד יוניפיל, גנרל ולגרן, ביקש מגולדינג להביע בפנינו
דאגתו מהודעת צד'ל כי יקים היום (23.3) משרד גיוס בשאבע.
~~ההודעה הועברה למטה יוניפיל ע"י מפקדי הכוח הנודבגי~~
באזור. סיפרה כי גנרל ולגרן התקשר עם האלוף פלד היום -
ופלד הגיב שאינו יודע על הכוונה להקמת המשרד. גליק התקשר
מאוחר יותר ואמר שלפי האינפורמציה שבידו באה היוזמה להקמת
משרד הגיוס מן הכפר עצמו ולכן אין כל בעיה. לדברי הגנרל
ולגרן בדקו ולפי האינפורמציה שלהם אין זה נכון שהיוזמה
באה מצד הכפר ונראה שהתושבים דווקא מתנגדים ומודאגים.
לאור נסיון העבר באיזור ובכפר, מודאג יוניפיל - וגולדינג
מבקש שנעביר דאגתם לשלטונות.
הוסיפה כי דיברה שוב עם גנרל ולגרן - ומסתבר שמשרד הגיוס

ШИГ

0101

ПІДГОТОВКА

ВСТАНОВЛЕННЯ
ВІДНОСНОСТІ
ВІДНОСНОСТІ
ВІДНОСНОСТІ

ВСТАНОВЛЕННЯ

ВСТАНОВЛЕННЯ

ВСТАНОВЛЕННЯ

ВСТАНОВЛЕННЯ

ВСТАНОВЛЕННЯ

ВСТАНОВЛЕННЯ

ВСТАНОВЛЕННЯ

ВСТАНОВЛЕННЯ

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

לא הוקם בינתיים...

הגבתי בקצרה. אמרתי כי אעביר כמובן כבקשתם - אך נראה לי
כי יעיל יותר היה לו עמדו גם בקשר ישיר עם צד'ל.

נאו'מ.

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, ברנע, ארבל2, איר2,
ליאור, מזתים

משרד החוץ-מוחלקת הקשר

17360

תאריך : 23.03.87

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 3,17360

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 598, תא: 220389, חז: 2100, דח: מ, סג: 10

תח: @ גס: צפא

נד: @

מידי/סודי

אל : מצפא

רמשן/ני (הועבר בנר 116)

מקשח/משהבט (הועבר בנר 463)

דע : נספח צהל, כאן

מאת: ק. לקונגרס

בית הנבחרים - חוק הסיוע הבטחוני - רויזיה

למברקנו 448 לבטחון, 107 למשן (בדיף למצפא)

א. כללי

1) ה-MARK-UP נפתח היום בדלתיים סגורות, כמתוכנן.

2) התנהל יותר כמו'מ' מאשר MARK-UP. באופן כללי יור ועדת המשנה, דנטה פאסל, היה פתוח להצעות חברי הועדה (כולל הצעות בנושאים הנוגעים לנו).

3) כצפוי, לא הספיקו לסיים את המלאכה במושב אחד, וההמשך ייערך רק בתחילת חודש אפריל (לאחר פגרת הפסחא).

ב. הנושאים הנוגעים לישראל

6406

פסחא 25 ירחי חותם: 22 יע"ט סג (0666)

010

0100 **

**
**
**

0100:06671, E
ת.ת.ת.
0100:06671, E
0100:06671, E
0100:06671, E
0100:06671, E
0100:06671, E

0100:06671, E

ת.ת.ת.

0100:06671, E

משרד החוץ-מחלקת הקשר

(1) הקונגרסמנים סולארז', ברמן ואנגל פעלו והשיגו כלהלן (לפי הסדר בסעיף ג' (1) במברקנו הנ'ל):-

- SELF-SUFFICIENCY: הושמט המשפט השני בסעיף (C) הנותן עדיפות להלוואות על פני מענקים. עם זאת יוזכר העקרון שיש לחתור ל-SELF-SUFFICIENCY וכיוב.

- קריטריונים לקבלת הסיוע:
תושמט המילה ECONOMIC מכותרת הסעיף. כ'כ' יושמטו התנאים הכלכליים כפי שהם מנוסחים כעת, וינוסחו תנאים חדשים המצביעים על שיקולים מדיניים וצבאיים גם כן.

- ELIGIBILITY: הושמטה הדרישה ל'פיקוח המתמיד' והנוסח החדש ידבר על אפשרות של גישה 'AT ANY TIME'.

- חינוך ואימון צבאי: הסעיף הושמט.

- מכירות נשק מסחריות: עדיין עובדים על הנושא. בהתחלה הסכימו לעמוד על הודעה רשמית של 30 יום ל-MNNA ואז הבינו 'שמפלים לרעה' את אוסטרליה ויפאן (שלגביהן חל כעת כלל ה-15 יום של נאטו). עוד ידונו.

- הבעת הסתייגות משינוי ברשימת ה-MNNA: סוכם על הודעה מראש של 30 יום לגבי כוונת הממשל לשנות את הרשימה. נציגי הממשל שהשתתפו ב-MARK-UP התנגדו לווטו קונגרסיונלי על שינויים ברשימה, אך חלק מחברי וועדת המשנה עדיין מתכוונים לחתור להסדר המחייב הסכמת הקונגרס לשינויים כאלה.

(2) בנוסף - בנושא ה-STOCK-PILES הוסיפו את ה-MNNA.

בנושא ה-DRAW-DOWN (סעיף 2205) הסכום הועלה ל-100 מליון דולר.

(3) טרם דנו בשלושה נושאים חשובים הנוגעים לנו:

- חלוקה מוקדמת של הסיוע הצבאי.

- החלת תקנות ה-FAR על מכירות מסחריות.

- ביטול סעיף (C) 42.

64106

מס' תיקי מחוז בלתי מסווג

וגישתו וכלל באגודתו נוסף, (הגורם סימבולי) (1)
- (הגורם סימבולי) (2) (הגורם סימבולי) (3)

(3) קיימת גישה משמעותית: SELF-SUFFICIENCY
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר.

היא גישה המשמעותית ביותר:
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.

היא גישה המשמעותית ביותר: ELIGIBILITY
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.

היא גישה המשמעותית ביותר: היא גישה המשמעותית ביותר.

היא גישה המשמעותית ביותר: היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.

היא גישה המשמעותית ביותר: היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.

היא גישה המשמעותית ביותר: היא גישה המשמעותית ביותר.

היא גישה המשמעותית ביותר: היא גישה המשמעותית ביותר.
היא גישה המשמעותית ביותר. היא גישה המשמעותית ביותר.

היא גישה המשמעותית ביותר: היא גישה המשמעותית ביותר.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

למדן - דרנגר

חו

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

6406

משרד החוץ - ציריך 20 304997

7074 - 7074

PI

RE: WPA, WPA, WPA, WPA, WPA, WPA, WPA, WPA

משרד החוץ-מחלקת הקשר

17800

תאריך : 23.03.89

** יוצא
**
**
**

שמור

חוזם: 3,17800
אל: נני/791, אוסלו/195, לונדון/400
מ-: המשרד, תא: 230389, חז: 1546, דח: ב, סג: שמ
חח: 8 גס: ארבל
נד: 8

שמור/בהול

נאו'ם, אוסלו, לונדון/קשדן.

יוניפיל.

להלן לידיעתכם בלבד מידע על שני אירועים בדרום לבנון שטרם נסתיימו. הכונה בשלב זה לעדכוןכם למקרה שתישאלו בנדון ע"י גורמים רשמיים. מידע מלא ומפורט יותר נעביר כשיגיענו:

1. בגזרה האירית - צד'ל עצר לחקירה שלושה תושבי הכפר חדתא (הנמצא מחוץ לאיזור הבטחון) כשהיו מחוץ לכפרם ובתוך איזור הבטחון. בינתיים שוחררה אישה אחת ושני הנותרים אמורים להשתחרר עם תום חקירתם. האירים מבקשים התערבותנו לשחרורם המהיר כיוון שתושבי המקום באים בטענות לגדוד האירי על שלא מנע את מעצר השלושה.

2. בגזרה הנורווגית - הגדוד הנורווגי התלונן בפני צה'ל שצד'ל כפה על תושבי שבעא (הכפר שממנו התבצעו הגירושים בינואר) שיבקשו פתיחת לשכת גיוס שלו בכפר. צה'ל הודיע ליוניפיל שאין לו התנגדות לפתיחת המשרד. מפקד יוניפיל קיבל מלכתחילה את הטענה הנורווגית אך הסכים לבדוק שוב את המצב לאשורו.

ארבל 2

אמ

UNIT

UNIT

UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950

UNIT: 1950
UNIT: 1950

UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950

UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950

UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950
UNIT: 1950

UNIT: 1950

UNIT: 1950

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, טשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, איר, ברנע, ארבל, 27,
ליאור, מזתיס, ר/מרכז, ממד

ישיבת ש"ס
א' 1/0/89

"THAT WHICH UNITES US IS FAR GREATER THAN THAT WHICH DIVIDES US." RAY KOOK

Jerusalem Reclamation Project

March 23, 1989

Prime Minister of Israel
Mr. Yitzchak Shamir
Kiryat Hamemshala
Jerusalem

Dear Mr. Shamir,

I am pleased to inform you that on June 1st, 1989, we of the American Friends of Ateret Cohanim are celebrating our Third Annual Yom Yerushalayim Dinner at the New York Hilton.

It will be a great honor for us to have this event under the patronage of His Excellency the Prime Minister of Israel.

Due to the late date of this request, we would greatly appreciate a favorable response, as soon as possible.

Respectfully yours,

Jesse Maryles
President

JERUSALEM RECLAMATION PROJECT
A DIVISION OF AMERICAN FRIENDS OF ATERET COHANIM (TAX DEDUCTIBLE)
450 SEVENTH AVENUE, SUITE 921, NEW YORK, N.Y. 10123 (212) 9677310
ISRAEL OFFICE: 51 HAGAI ST., OLD CITY, 97500, OR P.O.B. 1076 JERUSALEM 91009, (02) 273668, 273810

דחיפות: בחול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס 559	קף: 1
סוג: ג ל י		כתוב: _____
תאריך וזמן מעור: 21.3.89 - 20:00		אל: מצפ"א
פס' פברק: _____		דע: לשכת שה"ח
הפסרד: 1/9 559		פאת: ק. לקונגרס

ביהניב : עדות המזכיר בייקר בפני ועדת המשנה לפעולות ביניל

1. היום (21.3) הופיע בייקר בפני ועדת המשנה לפעולות ביניל שליד ועדת החוץ. הועדה (בראשות הקונגרסמן דיימלי) מטפלת במחמ"ד, VOA ענינים משפטיים וכו' .
נכחו הקונגרסמנים דיימלי (יו"ר), וייט, ברמן, לארי סמית, פלאומוגה, אולימפיה, סנו, גילמן, בלאז, קלגלי וג'ורן מילר .
2. בנסרד החלק המזחתיי מעדותו החקובה של המזכיר .
3. חנושאים העיקריים שעלו מבחינתנו : (א) אש"פ - מו"מ ועמדת ארה"ב לתהליך. (ב) פליטים.

א. אש"פ - קו"מ ועמדת ארה"ב לתהליך

קונגרסמן לארי סמית: (אח"כ הצטרף אליו גם קונגרסמן גילמן)

X REP. SMITH: Okay. And in response to a number of our questions, of course, we've had a problem because there has been a lack of people who are really authorized to speak on behalf of the Department. And I'd like to ask you a couple questions if I might, and they don't deal directly with the authorization of the State Department, but rather right now policymaking in the State Department. And it's troubling, at the very least. Last week, you were in front of one of the committees and had an exchange with Congressman McHugh

מה סלמה רהב 3
דצמל ס"ס דלס 1
מה סלמה רהב 2
דצמל ס"ס דלס 2
מה סלמה רהב 1
דצמל ס"ס דלס 1
מה סלמה רהב 1
דצמל ס"ס דלס 1
מה סלמה רהב 1
דצמל ס"ס דלס 1

דמיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	קף: 2
סוג: ג 1 י	טופס פרוק	כתוב:
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
2/9 559		פאת:

regarding the policy of the United States vis-a-vis the PLO and Israel and negotiations and the like. And I'm just curious, in 1988, just six months ago, in September, the President made a speech, and he said that, "I have made very clear that I am opposed to an independent Palestinian state for a simple reason: Such a state would be contrary to American interests. Anyone who has trouble making up his mind on this issue or who proposes to leave it open, just doesn't understand the dangers to Israel and to the United States." That's a quote.

Can you tell me, given your exchange with Mr. McHugh last week, and the reading that is now being made around the world that the United States has come to an inevitable, quote, "conclusion" that the Israelis are going to have to sit down and negotiate with the PLO, would you tell me what is the administration's position regarding an independent Palestinian state? Where does the administration's current diplomacy deviate from President Bush's remarks? And what is the position of the United States vis-a-vis the PLO in light of what has gone on in the territories and the terrorist attacks and the like over the last few months? This is something that's very troubling to a lot of us, as you know.

SEC. BAKER: Mr. Smith, as I have testified before the Congress, I have no -- I have no difference at all with the statement that you quoted. And I have so testified in my confirmation hearing and otherwise, it is the policy of the United States that we do not support an independent Palestinian state. So, I hope that answers that part of your question.

REP. SMITH: Well, let me ask you that on that part of the question. If you don't support an independent Palestinian state, but you are going to or already have drawn this inevitable conclusion that the PLO must be dealt with by Israel, and that the PLO has stated that they will have nothing less than an independent state, tell me where we're going to move in this regard?

תפוצה:

דתיפות: בחול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 3
סוג: ג ל י	טופס פרוק	כתוב: _____
תאריך ושם הנכיר:		אל:
פס' פרוק: תפסרד:		דע:
3/9 559		פאת:

SEC. BAKER: I don't think anybody's drawn any inevitable conclusion, and I certainly didn't in my testimony, Mr. Smith. If you'll go back and read the transcripts of my testimony before Mr. Obey's Subcommittee as well as my testimony the following day before Senator Leahy's Committee, I don't think you could draw that conclusion.

REP. SMITH: So, at the present time, the United States position in terms of these negotiations, is that you -- we, the United States -- will continue to talk at the low-level that we are with the PLO in Tunis through Ambassador Pelletreau?

SEC. BAKER: That's been our position --

REP. SMITH: And we have not made a policy statement that we are going to recommend to Israel that they negotiate with the PLO --

SEC. BAKER: We have not --

REP. SMITH: -- or take any stand that they must?

SEC. BAKER: We have not made a policy decision that we are going to take a stand that they must. At the same time, Mr. Smith, I think it is -- I think it would be a major mistake for us to -- particularly

in light of what has taken place -- what took place at the end of the last administration; that is, the beginning of a dialogue between the United States and the PLO -- it would be wrong for us to categorically, absolutely, totally and completely rule out, under any and all circumstances, any dialogue that might lead us toward peace. That happens to be my view. It was my view last week; it is my view this week. I think it is a very reasonable view, particularly in light of what's happened since our own dialogue began. I don't equate it with the suggestions you made in your original question.

תפוסה:

דמיפות: בחול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 4
סוג: ג ל י	טופס פרוק	פתוך:
תאריך וזמן העבור:		אל:
כס' פרוק:		דף:
תפסרד:		
4/9 559		פאת:

REP. SMITH: But -- so, therefore, you have not, at this point, made any approach to Israel regarding the statement that was basically the thrust of the testimony in front of Mr. Obey's subcommittee, and that is that Israel must eventually negotiate with the PLO? There's been no --

SEC. BAKER: No. And I -- and that was never suggested in either of those hearings or in the exchange --

REP. SMITH: Well, you know -- (with a laugh) -- Mr. Secretary, I read it; I read what you said and I read what's being reported. And the impact seems to be a lot different than perhaps was intended. And that's one of the problems. And now, as you know, Israel is attempting to deal with Palestinians on the West Bank, and to propose some kind of increased participation by them, and some leadership. And if people hear that the United States is talking in terms of the possibility, a strong possibility -- there was no weak possibility here, it seemed to me to be said rather strongly by you that there may come a time when Israel might have to negotiate with the PLO. Then what's going to happen is that Israel will have no capability to deal with these Palestinians because they'll feel irrelevant in the process now. And that, to me, seems to be a rather difficult position --

SEC. BAKER: Mr. Smith --

REP. SMITH: -- to put our ally in.

SEC. BAKER: Let me simply say that efforts to -- that efforts to negotiate with Palestinians in the Occupied Territories have not met with much success, regrettably. But, the fact of the matter is, the situation there, over the past number of years, has not improved, it has, indeed, deteriorated. The United States has some differences with our staunch ally Israel. We are committed, as you know, totally and completely to the security of Israel. And that commitment is strong and enduring and it will never change.

תפוסה:

דמיפות: בחול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	5
סוג: ג ל י		תוק:
תאריך וזמן העבר:		אל:
כס' פבוק:		דע:
הפסרד:		כאת:
5/9 559		

But we do have, and have had for a long time, some differences which we discuss from time to time with our ally. For instance, we believe in land for peace as a solution to the problems in the Middle East. We believe in UN resolutions 242 and 338. So, I don't think that we should equate differences with the conclusions that

you suggested in your original question, if I may say so. ||

REP. SMITH: Well -- thank you, Mr. Chairman.

REP. GILMAN: Thank you, Mr. Chairman. Mr. Secretary, just to pursue that line of questioning a bit, are we doing anything to try to encourage moderate non-PLO members to come forward to meet and discuss the Palestinian issue?

SEC. BAKER: We've said, Mr. Gilman, that we think that would be the preferred approach. That's been our position for some time and I think I said that last week.

REP. GILMAN: And are we exploring some of those possibilities?

SEC. BAKER: Well, we would encourage those to the extent that we could at any opportunity. Let me say that our dialog with the PLO -- we intend to use, and are using, to make clear to them that they must demonstrate through action what they've said rhetorically -- that they need to show us. And one way to do that, of course, would be not to stand in the way of Palestinians in the occupied territories engaging in a dialog with Israel.

REP. GILMAN: And I would hope, too, that as part of our dialog, that we're reminding them that our agreement to discuss the issue with the PLO had to do with -- had been conditioned upon -- their renunciation of terrorism.

SEC. BAKER: Absolutely. We remind them of that frequently. We have reminded them of that frequently.

תפוסה:

דחיפות: בחול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 6
סוג: ג ל ר י	טופס פרוק	כתיב:
תאריך ושם מעורר:	אל:	
כס' פרוק:	דע:	
תפסרד: 6/9 559	פאת:	

REP. GILMAN: And unfortunately, those attacks have been continuing. And I note that Mr. Ambassador Pelletreau recently met with Yassir Abu, the number two man in the DFLP, a group that's been responsible for a number of the attempts to infiltrate Israel's border. I would hope that we would be very strong in our approach with them with regard to those infiltrations. They are eroding the whole process.

SEC. BAKER: I don't disagree with that, Mr. Gilman. Of course, there's a serious question as to the extent to which that particular group can be controlled by the PLO.

REP. GILMAN: That's one of the problems of dealing with the PLO, that they do not have control of these various groups. And,

Mr. Secretary, I want to commend you for a number of occasions of sticking to President Bush's earlier statement, when he was campaigning, that he made -- and I quote from a September 7, 1988 statement, "That I've made it very clear that I'm opposed to an independent Palestinian state for a simple reason. Such a state would be a threat to the security of Israel and of Jordan, and it would be contrary to American interests." And then went on to say, "Anyone who has trouble making up his mind on this issue, or who proposes to leave it open, just doesn't understand the dangers to Israel and to the United States -- just doesn't understand the very real threats that continue to exist."

And I note in your testimony today that again you say, "We continue to believe that an independent Palestinian state would not be a source of stability or contribute to a just and endearing peace." And we -- many of us -- appreciate your strong stand with regard to that issue. A number of the Arab states themselves

תפסרד: 7

דחיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	דף: 7
סוג: ג ל י		כתובת:
תאריך וזמן תעבור:		אל:
כס' פברוק:		דף:
המספר: 7/9 559		פאת:

have indicated to us that they would not look favorably upon an independent Palestinian state. It would be a lack of stability.

SEC. BAKER: Mr. Gilman, you don't need to limit yourself to what's in my written testimony. If you go back and look at my confirmation hearing, you'll also see where I reconfirmed that.

REP. GILMAN: I noted that.

SEC. BAKER: And furthermore, I've made the point to any number of my counterpart foreign ministers during the course of my trip around NATO capitals several weeks ago. So, I don't think there's any question about where this administration is on the issue of an independent Palestinian state.

קונגרסמן ברמן

REP. BERMAN: All right. Hearing your answers to Mr. Smith's questions and Mr. Gilman's questions, tell me if this is a correct characterization of US position under the Bush administration, that the Bush administration policy is continued opposition to an independent Palestinian state, that the Bush administration position is that whatever might change circumstances, developments, things

might happen in the future, and notwithstanding the fact that the United States now has a dialogue with the PLO, it is the Bush administration's policy to encourage the Israelis to speak with Palestinians on the West Bank and Gaza, not to -- and it is not current US policy for the -- to urge the Israelis to start a dialogue with the PLO in Tunis.

תפוצה:

דתיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 8
סוג: גילי	טופס פרוק	כתוב: _____
תאריך ושכח העבור:	אל:	
כס' פרוק:	דע:	
תפסרד: 8/9 559	פאת:	

SEC. BAKER: It is US policy to encourage the Israelis to talk to Palestinians, Mr. Berman. And it is not US policy to rule out categorically, absolutely, totally and completely any other discussions. That's US policy.

REP. BERMAN: In the Republican platform in 1988, a platform which newspaper reports indicated that you played some role in as the, at that time, campaign chairman for Vice President Bush, although I don't know what the sequence of that is --

SEC. BAKER: I resigned from the Treasury Department on the day the National Convention began. So, I had very little to do, practically nothing, with the platform, Mr. Berman.

REP. BERMAN: Well that's, as a general rule, a good policy. But the Republican platform indicated the conditions for talking to the PLO. They included the statutory conditions which Secretary Shultz indicated he felt had been met. But they also included a provision which asks -- which said that the PLO should remove language from its charter demanding Israel's destruction. There is now a dialogue going on between the United States and the PLO representatives. To what extent is this issue a subject of that dialogue? Is it not appropriate, as part of the confidence building measures, to be --

SEC. BAKER: Yes, sir. It is not an inappropriate subject for that dialogue. And it would be the kind of step, among others, that might be taken by way of confidence building measures. At the same time, it was not a condition to the commencement of a dialogue between the United States and the PLO because it was not representative of United States policy at the time, even though it was a provision in the Republican platform. So, the dialogue began and the answer to your question is, yes, it would be appropriate.

תפוצה:

דף: 9	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיקות: בהול לפרוק
כתוב: _____		סוג: ג ל ו י
אל:		תאריך וזמן תגובה:
דע:		כס' פרוק:
פאת:		תפסרד:
		9/9 559

ב. פליטים

אולימפיית סנו - האם הממשל ישנה בקשת התקציב שלו לשתי"א 1990 כדי להתאים עצמו למספר הגובר של פליטים.

בייקר - אכן יתחייב שינוי. הבחינה המחודשת של המדיניות תסתיים לאחר ה- 1.5, ואז נבוא לקונגרס לצורך התייעצויות.

גילמן - שאל לגבי בקשת הממשל לתוספת (Supplemental) של 100 מיליון \$ (התייחס ספציפית למחגרים מבריה"מ).

בייקר - אישר שאכן זו בקשת הממשל אולם התוספת לא תלקח מכספי מחמי"ד.

גם ברמן שאל בנושא וזכה לחשובה דומה.

ובא - ונא' פנצ'ר
יתודית ורנאי דרנגר

תפוצה:

דתימות: <u>הרואם אביקר</u>	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	דף: <u>2</u>
סוג: <u>ג ל י</u>		כתוב: _____
תאריך ושכח העבור:		אל:
כס' פברוק:		דע:
הפסרד:		כאת:
<u>2/6 558</u>		

בייקר - 21.3 - פעולות בנייל בועדת החוץ

In the Middle East, the Arab-Israeli conflict has long engaged America's attention, resources, and good will. Our mediation bore partial fruit in the Egyptian-Israeli peace treaty. But the task of fashioning a comprehensive settlement remains. Israel and its Arab neighbors must be at the center of the negotiating process. As always, we stand ready to help. The purpose of negotiations is a just, enduring peace that ensures Israeli security and satisfies the legitimate rights of the Palestinians. Toward that end, we advocate direct negotiations based on U.N. Resolutions 242 and 338. Realistically, Jordan must play a part in any agreement. And the Palestinians must participate in determining their own future. We continue to believe, however, that an independent Palestinian state would not be a source of stability or contribute to a just and enduring peace.

The need to bring about a comprehensive settlement between Israelis and Arabs in the Middle East is pressing.

תפוצה:

דחיות: <u>היום אוקר</u>	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	קף: 3
סוג: ג 171		פתוק:
תאריך וזמן חבור:		אל:
כס' פברוק:		דע:
תפסרד: 3/6 558		פאת:

Continued violence and tension have created an atmosphere of hatred and mistrust, making it that much more difficult for the parties to assess the prospects of a negotiating process. This cycle of confrontation must come to an end, and we will be talking to both sides about how to defuse tensions and build an atmosphere of confidence and trust.

At the same time, neither side should expect to resolve the dispute through small steps. In our dialogue with Israel, and in our dialogue with the PLO, we will be pressing for realism with regard to their views on the core issues of the conflict -- territory for peace, security for Israel and Palestinian political rights. We will be urging dialogue between Israel and Palestinians, to set the stage for negotiations on transitional arrangements and on final status of the occupied territories. These discussions began during the visit to Washington of Israeli Foreign Minister Arens, and they will continue and intensify when Prime Minister Shamir and Egyptian President Mubarak visit Washington in the weeks ahead. We will also discuss these issues with the PLO in Tunis.

תפוסה:

דחיפות: גבוה אבקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 4
סוג: גלג	טופס פברוק	כתוב:
תאריך ושכח העבור:	אל:	
פס' פברוק:	דע:	
תפסרד: 4/6 558	פאת:	

A Middle East policy focused exclusively on the Arab-Israeli conflict, however, would be too limited. Libya continues to be a destabilizing factor in North Africa and elsewhere in the region. The situation in Lebanon remains a rebuke to everyone's hopes for a restoration of stability and independence for that tragic country. And a lasting peace remains to be established between Iran and Iraq.

We will continue working with other nations on these issues. We will also work with the United Nations on some of these regional conflicts. The U.N. should be seen for what it is, an expression of the world's desire for peace, and also too often the scene of those passions that prevent peace. Experience indicates that when nations agree on procedures and substance, the U.N. offers a valuable forum for making progress.

תפוצה:

דחיות: ג'פול אסקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 5
סוג: ג'ל י	טופס פרוק	פתוך:
תאריך וזמן תגור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד: 5/6 558		פאת:

בייקר - 14.3 - ועדה ההקצבות בניהניב

In the Middle East, the Arab-Israeli conflict has long engaged America's attention, resources, and good will. Our mediation bore partial fruit in the Egyptian-Israeli peace treaty.

But the task of fashioning a comprehensive settlement remains. Israel and its Arab neighbors must be at the center of the negotiating process. As always, we stand ready to help.

The purpose of negotiations is a just, enduring peace that ensures Israeli security and satisfies the legitimate rights of the Palestinians. Toward that end, we advocate direct negotiations based on U.N. Resolutions 242 and 338. Realistically, Jordan must play a part in any agreement. And the Palestinians must participate in determining their own future. We continue to believe, however, that an independent Palestinian state will not be a source of stability or contribute to a just and enduring peace.

תפוצה:

דחיפות: בהרשם לבקרה.	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 6
סוג: ג ל י		כתובת:
תאריך וזמן העבודה:		אל:
כס' פרוק:		דע:
המספר: 6/6 558		כאן:

A Middle East policy focused exclusively on the Arab-Israeli conflict, however, would be too limited. Libya continues to be a destabilizing factor in North Africa and elsewhere in the region. The situation in Lebanon remains a rebuke to everyone's hopes for a restoration of stability and independence for that tragic country. And a lasting peace remains to be established between Iran and Iraq.

We will continue working with other nations on these issues. We will also work with the United Nations on some of these regional conflicts. The U.N. should be seen for what it is, an expression of the world's desire for peace, and also too often the scene of those passions that prevent peace.

Experience indicates that when nations agree on procedures and substance, the U.N. offers a valuable forum for making progress.

תפוצה:

657/143
2/3

פיקרינג הסכים עם העקרון ואמר כי מובטח ותיאום מלא בינינו. אולם חייב להזכיר את מה שלדבריו אמר המזכיר בייקר לשה"ח-ארנט והיינו שארה"ב לא תפעיל את הווסו אם תהיינה התנחלויות ודרשות והנושא יועלה במועבי"ט.

ב. יוזמות אש"פ לשינוי מעמדו - אמרתי כי אש"פ ינסה לשנות מעמדו בארגונים השונים כאונסקו, ILO, IPU, WHO וכמובן במועבי"ט, וסביר שינסה בשלב כל שהוא להביא ישירות לכינוסה לפי סעיף 35 (כמדינה). הזכרתי נושא הנטו והכפול ואמרתי כי יועציו המשפטיים, כרוזנסטוק, יביאו בפניו בודאי תקרימים וכו'. כאן שוב, אמרתי, נראה לי כי על אה"ב להחליט חד משמעית מה היא עמדתה, ולפעול כמעצמה מבלי להסתכן בהמלצות יועציהט המשפטיים. השאלה היא מדינית טהורה, וטיעונים משפטיים הם רק כיסוי להחלטות מדיניות. אם תחליט אה"ב שהיא מתנגדת חד משמעית לשינוי מעמדו אש"פ באו"ט ותאמר זאת - לא יהיה שינוי.

ג. כתב ההאמנה ונסיונות להשעית ישראל. פיקרינג העלה הנושא ביוזמתו. הצגתי העליה בתמיכה בנו כ"שוק המניות האמיתי של ישראל" - כשמדינות אומרות דעתן האמיתית ומתחבאות מאחורי "עקרון האוניברסליות" כביכול. הפשרת יחסי מזרח מערב סיעה כמובן לעליה החזה בתמיכה בנו השנה (95 תומכים), אם כי ברה"מ שהתירה שינויים בהצבעת המזא"ריות לא זזה עדיין בעצמה. אמרתי כי אנו לא נלוץ בנושא זה על ברה"מ המבקשת תמורה על כל צעד שלה.

פיקרינג הסכים שעלינו לא לפעול כלפי ברה"מ-אך אין זה מונע מארה"ב לומר לסובייטים כי הצבעתם עומדת בניגוד להצהרותיהם על מדיניותם במוזה"ת: אט הט שואפים להיות שותפים בתהליך, עליהם להפגין תחילתו וווסו משוא הפנים שלהם באיזור, ונושא כתב ההאמנה הוא הזדמנות טובה לכך.

פיקרינג הוסיף כי אם לדעתנו ניתן להזיז עוד כמה מדינות לצירנו-הדבר רצוי כדי להפגין המשכיות חיובית. בקש שנעביר לו בהקדם רשימת מדינות שכלפיהן ניתן, להערכתנו, לפעול שכן ברצון האמריקנים להוועיל בכך כבר עתה.

4. ציונות העלה הנושא והסברתי עמדתנו: חשוב להזכיר הנושא בכל הזדמנות, ליזום פעולות והצהרות במדינות, אך לפעולה רשמית באו"ט עדיין לא בשל הזמן. המפתח כנראה בידי הסובייטים ועוד יבוא היום...

5. ECE, מצפה שנחליט סופית האם אמנם נעלה הנושא השנה, - ביקש, אם ניתן, שברנע יביא עימו ההחלטה. מוכנים כמובן לפעול ויש סיכוי סביר להצלחה, אך חשוב שיהיה שת"פ מלא וכי נפעל גם אנו במלוא המרץ.

657/143
3/3

6. אונסקו . פגש את מאיור, התרשם יחסית חיובית-אין נראה שהארגון עדיין חדר בשחיתות ומתלבטים האם לחזור, סכמנו כי גם בנושא זה גרונ בעת ביקור ברנע.

לטיכום-היתה שיחה ידידותית וחמה - ועם זאת מעשית. אם כך יימשך-יהיה שת"פ טוב בינינו. סיכמנו כי ניפגש שוב בעת ביקור ברנע לדיון בנושאים שלא כוסו.

נא"ט

שם השולח: יוחנן כרין

תאריך: 22.3.1989

END

TORONTO ZIONIST COUNCIL

788 MARLEE AVENUE
TORONTO, ONTARIO
M6B 3K1
TELEPHONE 781-3571

March 22, 1989

Prime Minister Shamir
Foreign Ministry
Jerusalem, Israel

Fax No: 011-972-2-303-367

Enclosed copy of Resolution for your information.

Helen Smolack
Helen Smolack
President
Toronto Zionist Council

Encl.

copy

Resolution passed at a Public Forum convened at the Sheraton Centre, Toronto, Canada, by the Toronto Zionist Council and the Canadian Holocaust Remembrance Association on March 19th, 1989, to address "The Propaganda War Against Israel".

- This Public Forum, attended by some 400 individuals representing a broad spectrum of Canadian thought, repudiates the distortions and falsifications concerning events in Israel and its neighbours.
- In order to separate myth from fact, we call on members of the Media to check sources for accuracy when reporting news pertaining to Israel.
- We call on all democratic Nations to respect the sovereign rights of the State of Israel.
- We stand solidly with the people of Israel, and their democratically elected representatives, and we join with them in a shared yearning for peace in that region.

